ŠTĚPÁNŮV ZPĚVNÍK

Verze 2025-07-28, A5 formát

Abecední seznam písní

A	K
Amazonka	Кукла колдуна121
Anděl	П
A	Прощай
	Песня о друге 134 Половинка 120
В	F
Bastila36Batalion142Bedna od whisky2	Fram
Bláznova ukolébavka	C
Boulevard Of Broken Dreams	Hlídač krav9
(Latin cover) 133 Budík .4 Buchet je spousta .37 Buráky .5	Ho ho Watanay 46 Holubí dům 47 Husličky 48 Chodím po Broadwayi 10
C	•
Čarodějnice z Amesbury 39	J
Černé oči jděte spát40	Já s tebou žít nebudu
Červená řeka 6, 41	Jdem zpátky do lesů117
Cesta 38 Cesta nikam 115 Creep 113	Jdou po mně jdou
3	K
За что мы пьем	Kamarádi
T	Kde jsou
Трудно быть богом	Kdybys byla vlaštovkou54
Твои карие глаза	Kdybys mě zabila
Гихис весение дни	Kometa14
D	Košilka
В темной комнате	Kozel 15 Krutá válka 56
Dej mi víc své lásky	•
Dělání	L
Divokej Tymián42	Laciný víno
Do nebes 43 Dokud se zpívá 44	Little big horn

M	S
Madlence pradlence 16 Mařenka 62 Marie 60 Marnivá sestřenice 61 Maruška 17 Milenci v texaskách 63 Montgomery 18 Moonlight Shadow 128 Morituri te salutant 19 Muchomůrky bílé 112 Myši 64	Sáro 80 Sbohem lásko 81 Sedmikráska 82 Severní vítr 25 Sing for me 111 Široký hluboký 86 Slavíci z Madridu 26 Slib 83 Slunce za hory 84 Solitary Man 127 Stánky 27 Studánka 85
Na tý louce zelený .65 Nám se stalo něco překrásného .67 Nad stádem koní .66 Nagasaki Hirošima .20 Není nutno .21 Nezacházej Slunce .68 Niagara .69 No Cock Like Horse Cock .114	Tak abyste to věděla 87 Te Rehradice, A 144 Ten vítr to ví 88 Tereza - Osamělý město 28 Tisíc mil 29 Toulavá 89 Toulavej 90 Tramp 91 Třešně zrály 92
Okoř	Tři kříže 30 Tuhle rundu platím já 93 Tulácký ráno 94
Panenka 23 Písek 119 Píseň o příteli 135 Píseň pro Kristýnku 70 Pocity 71 Pod našima okny teče vodička 72 Popelky 73 Povídej 74 Pozdravuj 131 Pražce 75 Princezno moje ušmudlaná 76 Prozor kraj đardina 137	Valčíček 31 Variace na renesanční téma 96 Vím jedno oudolí 99 Včelín 97 Veď mě dál cesto má 32 Velrybářská výprava 33 Větře větříčku 98 Voda voděnka 100 Y You Are My Sunshine 116 Z
Ráda se miluje .77 Ráno .140 Rodné údolí .24 Rose Tattoo .129 Rovnou, tady rovnou .78 Růže z papíru .130 Růže z Texasu .79 Ružová záhrada .139	Zabili, zabili 101 Zafúkané 109 Zatanči 102 Zatímco se koupeš 103 Zítra ráno v pět 34 Želva 108 Zpověď (Stará kotva) 104 Zrcadla 105 Zrození hvězd 106 Zvední na pozdrav ruku 107

Písně

1 Anděl

G Em Z rozmlácenýho kostela

 $egin{array}{cccc} \mathbf{G} & \mathbf{D7} \\ \mathbf{v} & \mathrm{krabici} & \mathbf{s} & \mathrm{kusem} & \mathrm{m\'ydla}, \end{array}$

G Em přinesl jsem si anděla,

 $egin{array}{cccc} \mathbf{G} & \mathbf{D7} & \mathbf{G} \\ \mathrm{pol\acute{a}mali} & \mathrm{mu} & \mathrm{k\check{r}\acute{i}dla}. \end{array}$

Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému. Tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G Em A proto prosím, věř mi,

G D7 chtěl jsem ho žádat,

 $egin{array}{ccc} \mathbf{G} & \mathbf{Em} \\ \mathrm{aby} & \mathrm{mi} & \mathrm{mezi} & \mathrm{dve\check{r}mi} \end{array}$

G D pomohl hádat,

G En

D7 Em G

Em

co mě čeká

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{D7} & \mathbf{Em} & \mathbf{G} \\ \mathbf{a} & \mathbf{nne} & \mathbf{-} \end{array}.$

Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky,

debatujíce o Bohu a hraní na vojáky. Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji

schovat, to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat. A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat, aby mi mezi dveřmi pomohl hádat, co mě čeká a nne, co mě čeká a nne.

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,

já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice...

A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,

však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat, aby mi mezi dveřmi pomohl hádat, co mě čeká a nne, co mě čeká a nne.

2

Bedna od whisky

 $egin{array}{cccc} \mathbf{Am} & \mathbf{C} \\ \mathrm{Dneska} \ \mathrm{uz} \ \mathrm{mne \ fory} \end{array}$

 \mathbf{Am} \mathbf{E} ňák nejdou přes pysky,

 $egin{array}{ccc} \mathbf{Am} & \mathbf{C} \\ \mathrm{stojím} & \mathrm{s} & \mathrm{dlouhou} & \mathrm{kravatou} \end{array}$

Am E Am na bedně od whisky,

stojím s dlouhým obojkem

 \mathbf{Am} jak stájovej pinč,

 \mathbf{Am} tu kravatu, co nosím,

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Am} & \mathbf{E} & \mathbf{A} \\ \mathrm{mi} \ \mathrm{navlík'} \ \mathrm{soudce} \ \mathrm{lyn\check{c}}. \end{array}$

Tak kopni do tý bedny,

ať panstvo nečeká,

jsou dlouhý schody do nebe

E A a štreka daleká

do nebeskýho baru,

 \mathbf{E} já sucho v krku mám,

tak kopni do tý bedny,

E A Am ať na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny vod whisky vypitý, postavil bych malej dům na louce ukrytý, postavil bych malej dům a z vokna koukal ven a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká, jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká do nebeskýho baru, já sucho v krku mám, tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát. Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát. Moh si někde v suchu tu svojí whisky pít nemusel si hochu na krku laso mít.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká, jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká do nebeskýho baru, já sucho v krku mám, tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává do krku ti zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok, mám to smutnej konec a whisky ani lok.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká, jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká do nebeskýho baru, já sucho v krku mám, tak kopni do tý bedny!

Bláznova ukolébavka

D A Máš má ovečko dávno spát

G i **D** píseň ptáků končí,

D A kvůli nám přestal vítr vát

G D jen můra zírá zvenčí.

 ${\bf A}$ Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš

A G A zas má bílej plášť a v okně je mříž.

D A Máš má ovečko dávno spát

 \mathbf{G} a můžeš hřát ty mě můžeš hřát

Vždyť přijdou se ptát,

 ${f D}$ ${f G}$ zítra zas přijdou se ptát

pestli ty v mých představách už mizíš.

Máš má ovečko dávno spát dnes máme půlnoc temnou Ráno budou nám bláznům lát že ráda snídaš se mnou Proč měl bych jim lhát že jsem tady sám když tebe mám rád když tebe tu mám.

Máš má ovečko dávno spát a můžeš hřát ty mně můžeš hřát Vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát jestli ty v mých představách už mizíš.

4 Budík Milan "Světlušák" Bořek

DNa tábor se všichni chystají

D A do báglu si věci dávají

D co je Budík přeci každý ví

 $f{D}$ $f{A}$ $f{D}$ že je to náš tábor stanový

Kufr plnej samejch ptákovin cosi zabalený do novin spodní prádlo, ručník, kraťasy dvoje boty, na co, proč asi

Budou mraky, bude sluníčko nad pláštěnkou váhám maličko na noc to chce kloudnou baterku na nádobí čistou utěrku

Za pár dní jsem velkej táborník na život v přírodě odborník borůvky mám po celým těle čeká mě návštěvní neděle

Když rodiče domů odjeli tolik zásob jste neviděli cpu to sousedom i pod postel zákusek? Ne, už jsem jich pět měl

Je nám tu fajn a kdo říká ne ten ode mě facku dostane hrajem tu hry, fakt se bavíme vedoucí vůbec nezlobíme

Nakonec zahoří táborák poraženej bude záporák li:o co tu šlo máme na triku z našeho tábora Budíku:||(×2)

5 Buráky

 $\begin{array}{c} \mathbf{D} & \mathbf{G} \\ \mathrm{Když\ Sever\ v\'al\'e\'i\ s\ Jihem\ a\ zem\ jde\ do} \\ \mathbf{D} \\ \mathrm{v\'alky,} \end{array}$

na polích místo bavlny teď rostou

A7 bodláky.

Ve stínu u silnice vidím z Jihu vojáky,
A7

jak flákaj se tam s kvérem a louskaj **D**buráky.

Hej hou, hej hou, nač chodit do války, E A7 je lepší doma sedět a louskat buráky.

Hej hou, hej hou, nač chodit do války,

je lepší doma sedět a louskat buráky.
Plukovník je v sedle, volá Yenkyové
jdou,

ale mužstvo stále křičí, že dál už nemohou.

Plukovník se otočí a koukne do dálky, jak jeho slavná armáda teď louská buráky.

Hej hou, hej hou, nač chodit do války, je lepší doma sedět a louskat buráky. Hej hou, hej hou, nač chodit do války, je lepší doma sedět a louskat buráky.

Až tahle válka skončí, a my zas budem žít,

své milenky a ženy pak půjdem políbit. Až zeptaj se tě "Hrdino, cos dělal za války?"

Já flákal sem se s kvérem a louskal buráky.

Hej hou, hej hou, nač chodit do války, je lepší doma sedět a louskat buráky. Hej hou, hej hou, nač chodit do války, je lepší doma sedět a louskat buráky.

6 Červená řeka

Pod tou skálou, kde proud řeky syčí

D H7 Em A7
a kde ční červený kamení,

a kde ční červený kamení, Z... D D7 G

Žije ten, co mi jen srdce ničí

D A7 D koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí já ho znám srdce má děravý. Ale já ho chci mít, mně se líbí bez něj žít už mě dál nebaví.

Často k nám jezdívá s kytkou růží nejhezčí z kovbojů v okolí. Vestu má ušitou z hadích kůží bitej pás, na něm pár pistolí.

Hned se ptá, jak se mám, jak se daří kdy mu prý už to svý srdce dám. Na to já odpovím že čas maří srdce blíž červený řeky mám.

Pod tou skálou, kde proud řeky syčí a kde ční červený kamení. Žije ten, co mi jen srdce ničí koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí já ho znám srdce má děravý. Ale já ho chci mít, mně se líbí bez něj žít už mě dál nebaví.

Když je tma a jdu spát, noc je černá hlavu mám bolavou závratí. Ale já přesto dál budu věrná slokud sám se zas k nám nevrátí.:

7 Dej mi víc své lásky

Em Vymyslel jsem spoustu nápadů, aú,

 ${\bf Em}$ co podporujou dobrou náladu, aú,

Em hodit klíče do kanálu,

A Am sjet po zadku holou skálu,

Em v noci chodit strašit do hradu.

Dám si dvoje housle pod bradu, aú, v bílý plachtě chodím pozadu, aú, úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky

Em H7 Em D7 vyrábím tu hradní záhadu, aú.

 $\begin{tabular}{ll} \bf G \\ {\rm M\'a} \ {\rm drah\'a} \ {\rm dej} \ {\rm mi} \ {\rm v\'ac}, \ {\rm m\'a} \ {\rm drah\'a} \ {\rm dej} \ {\rm mi} \ \\ \end{tabular}$

víc,

Em C G D7 má drahá dej mi víc své lásky, aú

 $\ensuremath{\mathbf{G}}$ Já nechci skoro nic, já nechci skoro

nic,

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Em} & \mathbf{C} & \mathbf{G} & \mathbf{H7} \\ \mathbf{j\acute{a}} & \mathrm{chci} \ \mathbf{jen} \ \mathbf{pohladit} \ \mathbf{tv\acute{e}} \ \mathbf{vl\acute{a}sky}, \ \mathbf{a\acute{u}} \end{array}$

Nejlepší z těch divnej nápadů, aúú, mi dokonale zvednul náladu, aúú, natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky zamknu si na sedm západů, aů

Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc své lásky, aú Já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,

já chci jen pohladit tvé vlásky, aú

Nejlepší z těch divnej nápadů, aú, mi dokonale zvednul náladu, aú, natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky

Em H7 Em zamknu si na sedm západů, aú aú aú

aú

8 Dělání Princové jsou na draka Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

G A žal se krásně vstřebá,

D Hm začni s tím hned teď,

G A D začni s tím hned teď.

G A D Hm Dělání, dělání, všechny smutky zahání, G A D dělání, dělání je lék.

G A D Hm Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání, G A D dělání, dělání je lék.

Když máš srdce zjihlé, když máš potíže, tak dej cihlu k cihle, těsto do díže, upeč třeba chleba, postav třeba zeď, žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď, začni s tím hned teď.

|:Dělání, dělání, všechny smutky zahání, dělání, dělání je lék.
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání, dělání, dělání je lék. :|

9 Hlídač krav

Pam pam pa dam pam pa dá dá, pam pam pa dam pam padádádá G A7 D pam padadadam, padadadám

D Když jsem byl malý, říkali mi naši:

Dobře se uč a jez chytrou kaši, **G**až jednou vyrosteš, budeš doktorem **D**práv.

Takový doktor si sedí pěkně v suchu, bere velký peníze a škrábe se v uchu. Já jim ale na to řek: Chci být hlídačem krav.

D
Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
G A7 D
od rána po celý den, zpívat si jen.

Zpívat si:

D Pam pam pa dam pam pa dá dá,

pam pam pa dam pam padádádá

G A7 D pam padadadam, padadadam

K Vánocům mi kupovali hromady knih, co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich.

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

Já ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech, každý se mě opatrně tázal na moje zdraví. Já chci mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštany, mýt se v lavoře, od rána po celý den, zpívat si jen. Zpívat si:

Pam pam pa dam pam pa dá dá, pam pam pa dam pam padádádá pam padadadam, padadadám

Dnes už jsem starší a vím co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím, a když je mi velmi smutno, lehnu do mokré trávy.

S nohama křížem a rukama za hlavou, koukám nahoru na oblohu modravou, kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Já chci mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštany, mýt se v lavoře, od rána po celý den, zpívat si jen. I:Zpívat si:

Pam pam pa dam pam pa dá dá, pam pam pa dam pam padádádá pam padadadam, padadadám: (×2)

10 Chodím po Broadwayi

DADD7GDA7D

 ${f D}$ Chodím po Broadwayi hladov sem a

tam,

chodím po Broadwayi hladov sem a $\mathbf{A7}$ tam,

chodím po Broadwayi, po Broadwayi,

D A7 D

po Broadwayi hladov sem a tam.

D
Singi jou jou jupí jupí jou,
A7
singi jou jou jupí jupí jou,
D
D7
Singi jou jou jupí, pes má chlupy,
D
A7
Kočka ocas, prase štětiny.

Moje černé děti mají stále hlad, moje černé děti mají stále hlad, moje černé děti, černé děti, černé děti mají stále hlad.

Singi jou jou jupí jupí jou, singi jou jou jupí jupí jou, singi jou jou jupí, pes má chlupy, kráva rohy a kůň kopyta.

Práci nedostanu, černou kůži mám, práci nedostanu, černou kůži mám, práci nedostanu, nedostanu, protože já černou kůži mám.

Singi jou jou jupí jupí jou, singi jou jou jupí jupí jou, singi jou jou jupí, pes má chlupy, kočka ocas, prase štětiny.

A já pevně věřím, že zas přijde den, a já pevně věřím, že zas přijde den, a já pevně věřím, pevně věřím, že zas bude černoch svoboden. Singi jou jou jupí jupí jou, singi jou jou jupí jupí jou, singi jou jou jupí, pes má chlupy, kráva rohy a kůň kopyta.

11 Jasná zpráva

G Skončili jsme jasná zpráva Em C D proč o tebe zakopávám dál Am C G projít bytem já abych se bál. Dík tobě se vidím zvenčí připadám si starší menší sám

kam se kouknu kousek tebe mám.

Em G Em Hm
Pěnu s vůni jablečnou, vyvanulý sprej
Em G D
telefon, co ustřihlas mu šňůru
Em G Em
Knížku krásně zbytečnou, co má
Hm
lživý děj
Em G D
píše se v ní, jak se lítá vzhůru,
Am D
lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

Odešlas mi před úsvitem mám strach bloudit vlastním bytem sám kam se kouknu kousek tebe mám.

Pěnu s vůni jablečnou, vyvanulý sprej telefon, co ustřihlas mu šňůru Knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj píše se v ní, jak se lítá vzhůru.

píše se v ní, jak se lítá vzhůru, lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

Skončili jsme jasná zpráva není komu z okna mávat víc jasná zpráva, rub co nemá líc.

12 Jdou po mně jdou Jaromír Nohavica

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám, zámek jde lehce a adresu znám. I:Zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na to do National Bank.:

A D G D

Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudinká vdova mi nabídla byt. I:Byla to kráska, já měl peníze, tak začla láska jak z televize::

Však půl roku nato řekla mi dost, tobě došlo zlato, mně trpělivost. I:Sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš!

Tak jsem na cestě a chudý jak veš.:

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, na každým rohu mají fotku mou. Kdyby mě chytli, jó, byl by ring, tma jako v pytli je v celách Sing-Sing.

Teď ve státě Utah žiju spokojen, pípu jsem utáh a straním se žen. I:Kladou mi pasti a do pastí špek, já na ně mastím, jen ať mají vztek.: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, na nočních stolcích mají fotku mou. Kdyby mě klofli, jó, byl by ring, žít pod pantoflí je hůř než v Sing-Sing.

13 Když mě brali za vojáka

Jaromír Nohavica

Když mě brali za vojáka, stříhali mě

dohola,

 $\begin{array}{c} \mathbf{F} \; \mathbf{G} \, \mathbf{C} \, \mathbf{G} \\ \mathrm{dokola\text{-}la\text{-}la\text{-}la} \end{array}$

E7 Am jak i všichni dokola.

Zavřeli mě do kasáren, začali mě učiti, jak mám správný voják býti, a svou zemi chrániti-ti-ti

a svou zemi chrániti

Na pokoji po večerce, ke zdi jsem se přitulil,

já vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil-lil-lil-lil

krásně jsem si zabulil

Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic

po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic nic nic nic tak nebylo z toho nic

Neplačte vy oči moje, ona za to nemohla

protože mladá holka lásku potřebuje, a tak si k lásce pomohla-la-la-la a tak si k lásce pomohla

Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala

řek jí že má zrovna volný kvartýr, a tak se sbalit nechala-la-la-la a tak se sbalit nechala

Co je komu do vojáka, když ho holka zradila

nashledanou pane Fráňo Srámku, písnička už skončila-la-la-la

 $egin{array}{ll} {\bf E} & {f F} \ {f G} \ {f C} \ {f G} \ {f jakpak} \ {f se} \ {f v\'am} \ {f l\'abla-la-la-la} \end{array}$

 \mathbf{E} no nic moc extra nebyla

14 Kometa

 ${\bf Am}$ Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,

chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dm G7 zmizela jako laň u lesa v remízku,

C E7 v očích mi zbylo jen pár žlutých

penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,

až příště přiletí, my už tu nebudem, my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Am O vodě, o trávě, o lese,

G7 C E7 o smrti, se kterou smířit nejde se,

Am Om o lásce, o zradě, o světě

E7 a o všech lidech, co kdy žili na téhle Am planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony, hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech

tajemství, která teď neseme na bedrech. Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí, že kořen s větvve strom se spojuje a krev našich nadějí vesmírem putuje.

Nanana, nanana...

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije, šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha. Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,

až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se, o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě

Kozel Jaromír Nohavica

Byl jeden pán C

ten kozla měl

 $\begin{array}{c}
\mathbf{D7} \\
\text{velice si}
\end{array}$

s ním rozuměl

G měl ho moc rád

opravdu moc

hladil mu fous

na dobrou noc

Jednoho dne se kozel splet rudé tričko pánovi sněd když to pán zřel zařval Jéje! svázal kozla na koleje

Zapískal vlak kozel se lek to je má smrt mečel Mek mek! jak tak mečel vykašlal pak rudé tričko čímž stopnul vlak

Madlence pradlence

O štěstí a kráse

 $egin{array}{c} \mathbf{G} & \mathbf{C} \\ \mathrm{Madlence} \ \mathrm{pradlence} \ \mathrm{přeněžně} \ \mathrm{přetence} \\ \mathbf{G} & \mathbf{D} \\ \mathrm{dnes} \ \mathrm{moje} \ \mathrm{kytara} \ \mathrm{zpívá}, \end{array}$

 ${\bf G}$ aby se usmála,

 ${\bf C}$ malinko usmála

 $f{G}$ na svýho milýho kominíka.

Kominík na střeše písničku vykřeše i když se Madlenka mračí, ať si je princezna sebevíc líbezná on má svou Madlenku přece radši.

Kominík na střeše písničku vykřeše z větru co o komín pleská, zpívá v ní Pradlence o té své Madlence jaká je hezká, jaká je hezká.

17 Maruška Malomocnost Prázdnoty

Am hrají si na válku všechno už mají

C Stejnokroj z tepláků větší než na míru

Am E dřevěný pistole, čepice z papíru

C G A bitva za bitvou, tak to jde dokola

Am až potom najednou něčí hlas zavolá:

Zastavte válku, Maruška brečí, dostala kamenem při naší zteči. Co jste to za vojsko, když místo střílení

do svých nepřátel házíte kamení. Na to my nehrajem, vy nám to kazíte nedbáte pravidel a lipak se divíte:

Na velkém plácků hrají si dospělí jen místo dřevěných hračky maj z oceli ocel se zarývá do kůry stromů desítky jizviček a blesky hromů Některým na duši, některým do těla pálí znamení, proč nikdo nevolá?

Zastavte válku, Maruška brečí, dostala kamenem při naší zteči. Co jste to za vojsko, když místo střílení do svých nepřátel házíte kamení.

do svých nepřátel házíte kamení.
Na to my nehrajem, vy nám to kazíte nedbáte pravidel a pravidel a

18 Montgomery Miki Ryvola

D Déšť Ti holka smáčel vlasy. Em

A7 Z Tvých očí zbyl prázdný kruh. Kde je zbytek Tvojí krásy. To ví dneska jenom Bůh.

Z celé jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž. V Montgomery bijou zvony. Déšť Ti smejvá ze rtů růž.

Tam na kopci v prachu cesty leží i Tvůj generál. V ruce šátek od nevěsty, ale ruka leží dál.

Z celé jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž. V Montgomery bijou zvony. Déšť Ti smejvá ze rtů růž.

Tvář má zšedivělou strachem, zbylo v ní pár těžkých chvil. Proužek krve stéká prachem. Děšť mu slepil vlasy jak jíl.

Z celé jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž. V Montgomery bijou zvony. Déšť Ti smejvá ze rtů růž.

Déšť ti šeptá jeho jméno šeptá ho i Listoví. Lásku měl rád víc než život to ti nikdy nepoví.

Z celé jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž. V Montgomery bijou zvony. Déšť Ti smejvá ze rtů růž.

Morituri te salutant 19

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Am} & \mathbf{G} & \mathbf{Dm} & \mathbf{Am} \\ \mathrm{Cesta} \ \mathrm{je} \ \mathrm{prach} \ \mathrm{a} \ \mathrm{\check{s}\check{t}\check{e}rk} \ \mathrm{a} \ \mathrm{udusan\acute{a}} \ \mathrm{hl\acute{i}na}, \end{array}$ a šedé šmouhy kreslí do vlasů.

: **Dm G** :A z hvězdných drah má šperk, co

 \mathbf{Em} kamením se spíná,

Am pírka touhy z křídel Pegasů. -

Cesta je bič, je zlá, jak pouliční dáma. Má v ruce štítky, v pase staniol, la z očí chtíč jí plá, když háže do dvě křehké snítky rudých gladiol.:

 ${\bf G}$ Seržante písek je bílý, jak paže

Daniely.

 \mathbf{Am} Počkejte chvíli, mé oči uviděly

tu strašně dávnou vteřinu zapomnění.

Seržante, mávnou, a budem

zasvěceni.

C Morituri te salutant, Morituri te

salutant.

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá

a písek víří křídlo holubí.

A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá,

a zvedá chmýří, které zahubí.:

Cesta je tér a prach a udusaná hlína, mosazná včelka od vlkodlaka.

Rezavý kvér - můj brach, a sto let stará špína,

a děsně velká bílá oblaka.:

Seržante písek je bílý, jak paže Daniely.

Počkejte chvíli, mé oči uviděly tu strašně dávnou vteřinu zapomnění. Seržante, mávnou, a budem zasvěceni. Morituri te salutant, Morituri te salutant.

Nagasaki Hirošima 20

C G F F G Tramvají dvojkou jezdíval jsem do **C** Židenic, G F G

 ${\color{red}\mathbf{C}}_{\mathbf{z}}$ tak velký lásky většinou nezbyde nic,

Z takový lásky jsou kruhy pod očima

a dvě spálený srdce - Nagasaki,

GFG

Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene, tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,

a tam, kde není, tam mě to nezajímá, jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá, ale jablka z ráje bejvala jedovatá, jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima,

jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Zidenic,

z tak velký lásky většinou nezbyde nic, Z takový lásky jsou kruhy pod očima a dvě spálený srdce - Nagasaki,

 $Hirošima: (\times 3)$

Není nutno Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

 $egin{array}{c} {f C} \\ {
m Není \ nutno, \ není \ nutno,} \\ {f Dm} \\ {
m aby \ bylo \ přímo \ veselo,} \\ {f G7} \\ {
m hlavně \ nesmí \ býti \ smutno,} \\ {
m natož \ aby \ se \ brečelo.} \\ \hline \end{array}$

C
Chceš-li, trap se, že ti v kapse

Dm
zlaté mince nechřesetí,
G7
nemít žádné kamarády,
C
tomu já říkám neštěstí.

Am C
Nemít prachy - nevadí,
Am C
nemít srdce - vadí,
Am C
zažít krachy - nevadí,
Am F G G7
zažít nudu - jó, to vadí, to vadí.

l:Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo, hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo. :

22 Okoř

Když jdu po ní v létě, samoten na světě,

A7 D sotva pletu nohama, nohama.

Na konci té cesty trnité,

 ${\bf E}$ stojí krčma jako hrad, jako hrad.

D Tam zapadli trampi, hladoví a sešlí,

A7 D začli sobě notovat, notovat.

D A7 Na hradě Okoři světla už nehoří, D A7 D

bílá paní šla už dávno spát.

A7
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku,

D A7 D půlnoci chodit strašívat.

G D Od těch dob, co jsou tam trampové,

E A7 nesmí z hradu pryč, z hradu pryč.

D A tak zatím v podhradí se šerifem

dovádí,

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{D} & \mathbf{A7} & \mathbf{D} \\ \text{on jí sebral od} & \text{komnaty klíč.} \end{array}$

Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden, vykraden. Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,

nikdo nebyl dopaden, dopaden. Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici, v kostnici. Místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici, zimnici. Na hradě Okoři světla už nehoří, bílá paní šla už dávno spát. Ta měla ve zvyku, podle svého budíku, o půlnoci chodit strašívat. |EOd těch dob, co jsou tam trampové nesmí z hradu pryč, z hradu pryč. A tak zatím v podhradí se šerifem dovádí,

on jí sebral od komnaty klíč. :

Panenka Poutníci

C F C F
Co skrýváš za víčky a plameny svíčky
C Snad houf bílých holubic nebo jen žal
F C F C
tak skončil ten prvý den smáčený krví
G C
ani pouťovou panenku nezanechal.

C F C G
Tak otevři oči, ty uspěchaná
F C G
dámo uplakaná

F C F C tak otevři oči, ta hloupá noc končí

a mír je mezi náma.

Už si oblékni šaty i řetízek zlatý a umyj se, půjdeme na karneval a na bílou kůži ti napíšu tuší že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Tak otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná tak otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

24 Rodné údolí

Cesta má přede mnou v dáli mizí, $\begin{array}{cccc} \mathbf{D} & \mathbf{G} \\ \mathbf{D} & \mathbf{A} \\ \text{každý krok v srdci mém zabolí,} \\ \mathbf{D} & \mathbf{D7} & \mathbf{G} \\ \text{zakrátko bude mi všechno cizí,} \\ \mathbf{D} & \mathbf{A} & \mathbf{D} \\ \text{nespatřím své rodné údolí.} \end{array}$

Já volám: nashledanou, nashledanou,

D A D
nashledanou, rodné údolí,

G
Já volám: nashledanou, nashledanou,

 $egin{array}{cccc} oldsymbol{D} & oldsymbol{A} & oldsymbol{D} \\ ext{při vzpomínce srdce zabolí.} \end{array}$

Oči mé nevidí, jak se stmívá, nevidí, co jsem měl tolik rád, jediné, co mi dnes ještě zbývá: rodnému údolí sbohem dát.

Já volám: nashledanou, nashledanou, nashledanou, rodné údolí, Já volám: nashledanou, nashledanou, při vzpomínce srdce zabolí.

Proč se den za každou nocí vrací, proč se čas na chvíli nezastaví, nemusel bych ti své sbohem dáti, kdyby dnešní den navěky byl.

Já volám: nashledanou, nashledanou, nashledanou, rodné údolí, Já volám: nashledanou, nashledanou, při vzpomínce srdce zabolí.

25 Severní vítr Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

 $\begin{array}{c} \mathbf{D} \\ \mathrm{Jdu\ s} & \mathrm{d\check{e}ravou\ patou}, \\ \mathbf{Hm} \\ \mathrm{m\acute{a}m\ hore\check{c}ku\ zlatou}, \end{array}$

jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Hm Hlava mě pálí a v modravé dáli G A7 D

se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí, tam zbytečně budeš mi psát. Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě já nechám si tisíckrát zdát.

D D7 G
Severní vítr je krutý,
D A7
počítej lásko má s tím.
D D7 G
K nohám ti dám zlaté pruty

nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem, už slyším je výt blíž a blíž. Už mají mou stopu, už větří, že kopu svůj hrob, a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén a opustil tvou krásnou tvář. Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek a nad hrobem polární zář.

Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím. I:K nohám ti dám zlaté pruty nebo se vůbec nevrátím.:

26 Slavíci z Madridu

 $\mathbf{Dm} \ \mathbf{Am} \ \mathbf{E} \ \mathbf{Am} \ (\times 2)$

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Am} & \mathbf{E} \\ \text{Nebe je modrý a zlatý}, \end{array}$

bílá sluneční záře.

Am E horko a sváteční šaty,

Am vřava a zpocený tváře.

Vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná, kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dm Am Žízeň je veliká, život mi utíká,

E Am nechte mě příjemně snít.

Dm Am Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

E Am zpívat si s nima a pít.

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla. Oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla.

Dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína, někdo má pletky rád, já radši sklenici vína.

| Žízeň je veliká, život mi utíká, nechte mě příjemně snít. Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky, zpívat si s nima a pít. :

Nebe je modrý a zlatý, Ženy krásný a cudný, Mantily, sváteční šaty, Oči jako dvě studny. Zmoudřel jsem stranou od lidí, Jsem jak ta zahrada stinná. Kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Žízeň je veliká, život mi utíká, nechte mě příjemně snít. Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky, zpívat si s nima a pít.

27 Stánky Jan Nedvěd

D G U stánků na levnou krásu,

D Gm postávaj a smějou se času,

Skleniček pár a pár tahů z trávy, uteče den jak večerní zprávy, neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

G A7
Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky,
D Gm
tak málo je, tak málo je lásky,

D A7 D ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

U stánků na levnou krásu postávaj a ze slov a hlasů poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

||:Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky, tak málo je, tak málo je lásky, ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.:||

28 Tereza - Osamělý město

C D G
Ten den, co vítr listí z města svál,
C D Em

můj džíp se vracel, jako by se bál, C D G
že asfaltový moře odliv má

C D E a stáj že svýho koně nepozná.

 $egin{array}{c} \mathbf{G} \\ \begin{array}{c} \begin{array}{c$

Am řekni, kdo by se vracel, když všude je

> Em tisíce cest,

tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že

ráda mě máš,

Am tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi

Em D G
polibků dáš, naposled, naposled

Já z dálky viděl město v slunci stát a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát, proč vítr mlátí spoustou okenic, proč jsou v ulicích auta, jinak nic?

Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,

řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest,

tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,

tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš, naposled, naposled

Do prázdnejch beden zotvíranejch aut zaznívá odněkud něžný tón flaut a v závěji starýho papíru válej' se černý klapky z klavíru.

Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,

řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest,

tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,

tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš, naposled, naposled

Tak loudám se tím strašným městem sám

a vím, že Terezu už nepotkám, jen já tu zůstal s prázdnou ulicí a osamělý město mlčící.

Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,

řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest,

tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,

tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš, naposled, naposled

29 Tisíc mil

G Em Am C Am D7 G

 ${f G}$ ${f Em}$ V nohách mám už tisíc mil

Am C stopy déšť a vítr smyl

Těch tisíc mil těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl bílej dům to malý bílý stavení.

Je tam stráň a příkrej sráz modrá tůň a bobří hráz táta s mámou kteří věřej dětskejm snům.

Těch tisíc mil těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl, jeden cíl ten starej známej bílej dům.

V nohách mám už tisíc mil teď mi zbejvá jen pár chvil cestu znám a ta se tam k nám nemění.

Těch tisíc mil těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl bílej dům to malý bílý stavení.

Kousek dál a já to vím uvidím už stoupat dým šikmej štít střechy čnít k nebesům.

Těch tisíc mil těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl, jeden cíl ten starej známej bílej dům.

Těch tisíc mil těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl bílej dům to malý bílý stavení.

Tři kříže J. Kopečný, L. Kučera

Dm C Dávám sbohem všem břehům

Am proklatejm,

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Dm} & \mathbf{C} & \mathbf{Dm} \\ \mathrm{který} \ \mathrm{v} & \mathrm{drápech} \ \mathrm{má} \ \mathrm{dábel} \ \mathrm{sám}. \end{array}$

C Am Bílou přídí šalupa "My Grave"

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Dm} & \mathbf{C} & \mathbf{Dm} \\ \text{míří k} & \text{útesům, který znám.} \end{array}$

F C Am Jen tři kříže z bílýho kamení

Dm C Dm někdo do písku poskládal.

F C Am Slzy v očích měl a v ruce znavený,

 ${\bf Dm}$ C ${\bf Dm}$ lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích, samý pití a rvačky jen.

Chřestot nožů, při kterym přejde smích, srdce-kámen a jméno Sten.

Jen tři kříže z bílýho kamení někdo do písku poskládal. Slzy v očích měl a v ruce znavený, lodní deník, co sám do něj psal.

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený, štěkot psa zněl, když jsem se smál. Druhej kříž mám a spím v podzemí, že jsem falešný karty hrál.

Jen tři kříže z bílýho kamení někdo do písku poskládal, slzy v očích měl a v ruce znavený, lodní deník, co sám do něj psal.

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek, Fatty Rogers těm dvoum život vzal. Svědomí měl, vedle nich si klek.

Recitativ:

"Já vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský. Ať mi tedy bůh odpustí." Jen tři kříže z bílýho kamení jsem jim do písku poskládal. Slzy v očích měl a v ruce znavený, lodní deník a v něm, co jsem do něj psal.

31 Valčíček

Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát, $\bf D$

ať ti každej den připomíná,

: **D7** : toho kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má **D**rád.

ať ti každej den připomíná-:

D A Kluka jako ty hledám už spoustu let,

A7 takový trošku trhlý mý já,

: **D7 G**:dej mi ruku pojď půjdeme šlapat náš **D**

svět,

A
D
i když obrovskou práci to dá.

Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát, ať ti každej den připomíná,

l:toho kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,

ať ti každej den připomíná:

Fakt mi nevadí že nos jak bambulku máš,

ani já nejsem žádnej ideál, ||:hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš, to je pouto co vede nás dál.:||

Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát, ať ti každej den připomíná,

Itoho kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,

ať ti každej den připomíná:

32 Veď mě dál cesto má

Někde v dálce cesty končí,

 ${\bf A}$ ${\bf G}$ ${\bf D}$ každá prý však cíl svůj skrývá.

Hm Někde v dálce, každá má svůj cíl,

 $\begin{picture}(20,0) \put(0,0){\line(0,0){100}} \put(0,0){\line(0,0){100$

D A
Ved mě dál cesto má,
Hm G
ved mě dál, vždyť i já
D
tam kde končíš,
A
chtěl bych dojít,
G D
ved mě dál cesto má.

Chodím dlouho po všech cestách, všechny znám je, jen ta má mi zbývá. Je jak dívky, co jsem měl tak rád, plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Veď mě dál cesto má, veď mě dál, vždyť i já tam kde končíš, chtěl bych dojít, veď mě dál cesto má.

Hm A D Pak na patník poslední napíšu křídou, G D A D jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně

A rád.

 $\ensuremath{\mathbf{Hm}}$ $\ensuremath{\mathbf{C}}$ Písně své, co mi v kapsách zbydou,

 \mathbf{G} \mathbf{D} dám si bandou cvrčků hrát

A a půjdu spát, půjdu spát.

|:Veď mě dál cesto má, veď mě dál, vždyť i já tam kde končíš, chtěl bych dojít, veď mě dál cesto má:|| |:veď mě dál cesto má:||

33 Velrybářská výprava

C Jednou plác' mě přes rameno Johny zvanej Knecht Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft Objednal hned litr rumu a pak něžně řval Am Sbal se, jedem na Dmvelryby, prej až za polár Výprava velrybářská k břehům G7Grónska nezdařila se, Dmprotože nejeli jsme na velryby, ale

Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce Nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce Vypluli jsme časně zrána, směr severní pól

Dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol

||:Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se, protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože:||

Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz

Hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz

Na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci

V tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci

l:Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se, protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože:

Když jsme domů připluli, už psal se příští rok

Starej rejdař povídá, že nedá ani flok Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog

Tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok

||:Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se, protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože:||

Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví

Stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet Máme velryb plný zuby, na to vezmi jed

I:Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se, protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože:

34 Zítra ráno v pět

 ${\bf Am}$ Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,

f F f G7 f C ještě si naposled dám vodku na

Am zdraví.

Am na nebe.

Dm a pak vzpomenu si, lásko na tebe.

Dm G7 C Am Nananáná...

Dm E7 Am a pak vzpomenu si na tebe.

Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz, řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,

že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju

a co jsem si nadrobil, to si i vypiju. Nananáná...

a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!",

škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal, ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,

že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi.

Nananáná...

že tě, lásko, nechávám, na zemi.

Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát a seno obracet, já u zdi budu stát, tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,

prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij. Nananáná...

na mě nezapomeň a žij

35 Amazonka

Byly krásný naše plány

Hm Bm Am

byla jsi můj celej svět,

 $egin{array}{ll} \mathbf{Am} & \mathbf{G} \\ \mathrm{\check{c}as} & \mathrm{je} \ \mathrm{vzal} \ \mathrm{a} \ \mathrm{nechal} \ \mathrm{r\acute{a}ny}, \end{array}$

Am D starší jsme jen o pár let.

Tenkrát byly děti malý, ale život utíká, už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.

Nebe modrý zrcadlí se E7 Ar v řece, která všechno ví,

stejnou barvu jako měly

Am D tvoje oči džínový.

Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl, Amazonka říkávali, a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.

Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví, stejnou barvou jako měly tvoje oči džínový.

Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela, vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla. D7 G
Teď jsi víla z paneláku,
E7 Am
samá dečka, samej krám,
G
já si přál jen, abys byla
Am D
pořád stejná, přísahám
Am G
pořád stejná, přísahám.

36 Bastila Kapitán Mlíko Znouzectnost

 $\begin{tabular}{lll} \bf Em & \bf C \\ Láska je nemoc a & pravda přítěž \\ \end{tabular}$

D Hm Ideje maska za kterou leccos zmizí

 $\ensuremath{\mathbf{Em}}$ C Slova jsou náboje pro ústa velký ráže

D Hm Peníze náboženství - jak cesta tak i cíl Srdce z olova ruce od špíny Hovna ze zlata zaplatí všechny viny Na cestě po žebříku vedoucím do nebe

Dobré je dolů kopat a smát se nad sebe

Em C D Hm
Bastila padá - s ní hlavy králů
C D Hm
Z chaosu vzejde nový řád
Em C D Hm
Lůza se baví a nevědomky
C D Em
začíná stavět jiný kriminál

Em C D Hm

Bůh zemřel mlčky první den války Zbyli je šamani a dobře ví jak na to Nejvyšší umění - stvoření krávy z davů A ta se krmí gesty a dojí moc a slávu

"Všichni jsme bratři - ať žije svoboda" Jen jedna otázka - co komu kolik za to? "Všichni jsme bratři - ať žije svoboda" Občane okamžik - co ty mně - co já tobě?

Bastila padá - s ní hlavy králů Z chaosu vzejde nový řád lůza se baví a nevědomky Začíná stavět jiný kriminál

Zrozeni v kleci v kleci i umřem A klec všech klecí nosíme ve své hlavě Nejvyšší spravedlnost - smutný pán na orloji Všichni jsme vyšli z prachu Tam si budem zas rovni Bastila padá - s ní hlavy králů Z chaosu vzejde nový řád lůza se baví a nevědomky Začíná stavět jiný kriminál

37 Buchet je spousta

C F G

Z pekárny světa kraj za láskou svou,
C F Am G
nejednu překonal jsem vůli zlou,

 \mathbf{Dm} a moje princezna,

Em Am jistě rozezná,

 \mathbf{F} \mathbf{G} \mathbf{C} že ji mám vážně rád.

A v jeho blízkosti se náhle zdá, že létat v oblacích se málem dá. Dát ruku na ruku, netřeba záruku,

 $\begin{tabular}{ll} \bf F & \bf G \\ \end{tabular}$ jeho se přece nelze vůbec bát.

C F G
Oslava veliká ať už se chystá,
Em Am
a buchet je spousta,
Dm G
lahodná sousta
C F G
Ať naše láska je vždy stejně čistá,

Hezká jak obrázek a zábavná a pýchu princezen tak málo zná, vyrostla v dostatku, jak holka ze statku, umí za práci brát.

a pevná jako brány trám.

Konečně kluk co o mě zájem má, přitažlivost je jistě vzájemná, a srdce z rubínu, má barvu po vínu, starý král novému vždy má jej dát.

Ta naše dvojice je překvapivá a dle všech známek, pekárna - zámek, je trasa která někdy krátce trvá, a já ji dobře lásko znám. Oslava veliká ať už se chystá, a buchet je spousta, lahodná sousta. Ať naše láska je vždy stejně čistá, a pevná jako brány trám. 38 (esta

C G Am F G

Tou cestou, tím směrem

prý bych se dávno měl dát.

Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak

tají.

 \mathbf{F}

Kus něhy ti za nehty slíbí a dají

Víc sílv

se prát, na dně víc dávat, než brát. A i když se vleče a je schůdná jen v

kleče, donutí přestat se zbytečně ptát,

Jestli se blížím k cíli,

kolik zbývá víry,

kam zvou svodidla, co po tmě mi

lžou,

zda couvám zpátky a plýtvám řádky, co řvou,

že už mi doma neotevřou.

Nebo jít s proudem,

na lusknutí prstů se začít hned smát. Mít svůj chodník slávy a před sebou davv

a přes zkroucená záda být součástí stáda.

Ale zpívat

a hrát, kotníky líbat

a stát na křídlech všech slavíků

a vlastně už ze zvyku

přestat se zbytečně ptát,

:Jestli se blížím k cíli, kolik zbývá víry, kam zvou svodidla, co po tmě mi lžou, zda couvám zpátky a plýtvám řádky, co řvou, že už mi doma neotevřou.

39

Čarodějnice z Amesbury

Susanna Martin, anglická lidová, překlad Jan Lašťovička Asonance

 ${\bf Dm} \quad {\bf C}$ Zuzana byla dívka, která žila v

Dm Amesbury.

S jasnýma očima a řečmi pánům

Dm navzdory.

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{F} & \mathbf{C} & \mathbf{Dm} \\ \text{Soused\'e o n\'i \'r\'ikali, \'ze temn\'a kouzla} \end{array}$

Am zná.

 ${\bf B}$ Am Am B dáblem vyhýbá a s ďáblem

 $\begin{array}{cc} \mathbf{C} & \mathbf{Dm} \\ \mathrm{pletky} & \mathrm{m\'a.} \end{array}$

Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil a pověrčivý lid se na pastora obrátil.

Že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,

a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali

a když ji vedli městem, všichni kolem

"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,

teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"

Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,

ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění

a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,

sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.

Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,

v noci se v černou kočku mění dívka líbezná.

Je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,

a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"

Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy, pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:

"Je přece v knize psáno: Nenecháš čarodějnici žít

a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztvčenou

a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:

"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,

pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"

Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici a všude kolem ní se sběhly davy běsnící.

A ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,

zemřela tiše, samotná, pod letní oblohou.

40 Černé oči jděte spát

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{D} & \mathbf{A7} & \mathbf{D} \\ \mathrm{\check{C}ern\acute{e}\ o\check{c}i\ jd\check{e}te\ sp\acute{a}t}, \end{array}$

H7 černé oči jděte spát,

Em A7 však musíte ráno vstát,

D A7 D však musíte ráno vstát.

||: Ráno ráno, raníčko, :|| ||: dřív než vyjde sluníčko. :||

|| Sluníčko už vychází, :|

: má milá se prochází. :

Prochází se po rinku,

: nese smutnou novinku. :

|| Novinečku takovou, :|| |: že na vojnu verbujou. :||

|| Když verbujou budou brát, :||

: Škoda hochů nastokrát. :

41 Červená řeka

C C7 F C Jsem potulnej cowboy, já se potloukám

 $\begin{array}{cccc} & \mathbf{Em} & \mathbf{Dm} & \mathbf{G7} \\ \mathbf{a} \ \mathbf{od} \ \mathbf{ranče} \ \mathbf{k} \ \mathbf{ranči} \ \mathbf{se} \ \mathbf{najímat} \ \mathbf{dám}, \end{array}$

 ${\bf C}$ a v těch Mlžnejch horách na konci

 \mathbf{C} štreky

Pak začlo mi trápení a spousta běd, když táta se bál, abych mu ji nesved', a v těch Mlžnejch horách na konci štreky

dal hlídat dceru vod Červený řeky.

Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal,

abych se s ní konečně pomiloval, a v těch Mlžnejch horách na konci štreky

já líbal holku vod Červený řeky.

Sotva mi však řekla: Miláčku můj! ze skal se ozvalo: Bídáku, stůj! a v těch Mlžnejch horách na konci štreky

stál její táta vod Cervený řeky.

Tam pušky se ježily, moc jich bylo, mně štěstí se najednou vytratilo a v těch Mlžnejch horách na konci štreky

já vobklíčenej byl u Červený řeky.

Pak ke slovu přišla má pistol a pěst, já poslal je na jednu z nejdelších cest a z těch Mlžnejch hor tam na konci štreky

vez' jsem si holku vod Červený řeky.

42 Divokej Tymián

 $egin{array}{cccc} \mathbf{C} & \mathbf{F} & \mathbf{C} \\ \mathrm{D\'al} \ \mathrm{za} \ \mathrm{vozem} \ \mathrm{spolu} \ \mathrm{\breve{slapem}}, \end{array}$

F C někdo rád a někdo zmaten,

F Em7 kdo se vrací, není sám,

Dmi je to věc, když pro nás voní

z hor divokej tymián.

Léto, zůstaň dlouho s námi, dlouho hřej a spal nám rány, až po okraj naplň džbán, je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

 ${\bf C7~F} \\ {\bf Podívej,~jak~málo~stačí,~když~do~vázy}$

 ${f Em7}$ natrhám

F C tymián.

Dál za vozem trávou, prachem, někdy krokem, někdy trapem, kdo se vrací dolů k nám, je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

Do nebes

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Am} & \mathbf{Dm} \\ \text{Neste mě, neste, ptáci, do} & \text{nebes,} \\ \mathbf{E} & \mathbf{Am} \\ \text{k} & \text{divokým kachnám volám přes} \\ & \mathbf{E} \\ & \text{vrátka,} \end{array}$

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Am} & \mathbf{Dm} \\ \mathrm{sk\check{r}ivan} \text{ a\'e zanech\acute{a} m\check{e} bl\acute{z}ko hv\check{e}zd} \\ \mathbf{E} & \mathbf{Am} & \mathbf{E} \\ \mathrm{a} & \mathrm{straky \ odnesou \ m\acute{a} \ zrc\acute{a}tka}. \end{array}$

Neste mě, neste, ptáci, do nebes, divokým kachnám čechrám peřinky, přes moře žluté přejdu lila vřes a straky odnesou mé hodinky - ještě dnes.

F Am
Hou, hou, hou, kam zas všichni jdou?
Dm
Za kouskem nebe dojíš se chlebem
E E
a ten je s medem, dokud dva jeden
jsou.

Neste mě, neste, ptáci, do nebes, netřeba na jih, stačí Polárka, neste mě, neste, ještě voní bez - tam, kde je Petřín a kde Vikárka, cigárka.

Hou, hou, hou, kam zas všichni jdou? Za kouskem nebe dojíš se chlebem a ten je s medem, dokud dva jeden jsou.

Neste mě, neste, ptáci, do nebes, anebo stačí tam, kde Nežárka a jestli za Nežárkou vzplane les blafne i ve mně tahle stodola - všechno dokola.

Neste mě, neste, ptáci, do nebes, divokým kachnám hážu přes vrátka, skřivan ať zanechá mě blízko hvězd až straky odnesou má zrcátka, až štěkne pes.

Hou, hou, hou, kam zas všichni jdou? Za kouskem nebe dojíš se chlebem a ten je s medem, dokud dva jeden jsou.

Am Tatadada... Dmi G7 C E7

44 Dokud se zpívá

C Em Dmi Z Těšína vyjíždí vlaky co

G C Em Dmi G čtvrthodinu

C Em Dm včera jsem nespal a ani dnes

G C Em Dmi G nespočinu

F G C Am svatý Medard můj patron ťuká si na G čelo

 \mathbf{F} \mathbf{G} \mathbf{F} ale dokud se zpívá ještě se

G neumřelo C Em Dm7 G C

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky

srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky

ze školy dobře vím co by se dělat mělo ale dokud se zpívá ještě se neumřelo

Do alba jízdenek lepím si další jednu vyjel jsem před chvílí konec je v nedohlednu

za oknem míhá se život jak leporelo a dokud se zpívá ještě se neumřelo

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze

houpe to houpe to na housenkové dráze i kdyby supi se slítali na mé tělo tak dokud se zpívá ještě se neumřelo

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa zvedl jsem telefon a ptám se Lidi jste tam?

a z veliké dálky do uší mi zaznělo |:že dokud se zpívá ještě se neumřelo:

45 Franky dlouhán

G G C

Kolik je smutného, když mraky černé C jdou,

lidem nad hlavou, $\overset{\mathbf{G}}{,}$ smutnou dálavou. $\overset{\mathbf{C}}{,}$ Já slyšel příběh, který velkou pravdu $\overset{\mathbf{C}}{,}$ měl,

 \mathbf{G} ca čas odletěl, každý zapomněl.

C G
Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
F C
po státech toulal se jen sám
F C G
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
F C
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase
Am
jede dál.
F G
A každej kdo s ním chvilku byl,
F G C
tak dlouho se pak smál.

G C G

Tam kde byl pláč tam Franky hezkou píseň měl slzy neměl rád, chtěl se jenom smát. A když pak večer ranče tiše usínaj Frankův zpěv jde dál nocí s písní dál.

Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán, po státech toulal se jen sám a že byl veselej, tak každej měl ho rád. Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál.

A každej kdo s ním chvilku byl, tak dlouho se pak smál.

Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít, jeho srdce spí, tiše smutně spí. Bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec měl,

farář píseň pěl, umíraček zněl.

Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán, po státech toulal se jen sám a že byl veselej, tak každej měl ho rád. Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál.

A každej kdo s ním chvilku byl, tak dlouho se pak smál.

46 Ho ho Watanay

D
Spinkej můj maličký,
C D
máš v očích hvězdičky,
C dám Ti je do vlasů,
G D
tak usínej, tak usínej.

D C D
Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C G D
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

Sladkou vůňi nese Ti, noční motýl z paseky, vánek ho kolíbá, už nezpívá už nezpívá

Ho ho Watanay, ho ho Watanay, ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni, má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

Ho ho Watanay, ho ho Watanay, ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná, vánek, co ji k Tobě nes, až do léta Ti odlétá.

Ho ho Watanay, ho ho Watanay, ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

47 Holubí dům

měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Dm G C
Hledám dům holubí, kdopak z vás

Am
cestu ví,

Dm G C
míval stáj roubenou, bílý štít.

F G C
Kde je dům holubí a ta dívka kde

Am
spí,

Dm E Am
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

Sdílný déšť vypráví okapům, bláhový, kdo hledá tenhle dům. Odrůstáš chlapeckým střevícům,

Nabízej úplatou cokoli, nepojíš cukrových homolí. Můžeš mít třeba zrak sokolí, nespatříš ztracené údolí.

neslyšíš holubích křídel šum.

Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví, míval stáj roubenou, bílý štít. Kde je dům holubí a ta dívka kde spí, vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

48 Husličky

 $\dot{\mathbf{A}}$ $\dot{\mathbf{C}}$ í že ste, husličky, či - e,

 \mathbf{Hm} $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{m}$ \mathbf{E} \mathbf{E} kdo vás tu zane - chal

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Hm7} & \mathbf{E} & \mathbf{A} & \mathbf{D} \\ \mathrm{na} & \mathrm{tr} \\ \mathrm{ave} & \mathrm{pov} \\ \mathrm{alane}, \end{array}$

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Hm} & \mathbf{E} & \mathbf{A} & \mathbf{D} \\ \mathrm{na} & \mathrm{trávě} \ \mathrm{poválané} \end{array}$

||:A kdože tu trávu tak zválal, aj modré fialy,:||

že ste, husličky, samé

že ste, husličky, samé na světě zostaly?

||:A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát,:||

co sa mu enem zdálo, bože,

co sa mu enem zdálo, bože, že už vjec nechtěl hrát?

| Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela,:

až sa tá bude trápit,

až sa tá bude trápit, která ho nechtěla.

Já s tebou žít nebudu

Bylas' jak poslední hlt vína

H7 Em C H7
sladká a k ránu bolavá

Em F#
za nehty výčitky a špína

H7 Em C H7
řikalas': dnešní noc je tvá

Zejtra tě potkám za svým stínem neznámý známý v tramvaji v cukrárně kávu s harlekýnem hořká a sladká splývají

Co my dva z lásky vlastně máme hlubokou šachtou padá zdviž já říkam kiš-kiš navrch mám vždycky težký kámen a my jsme v koncích čím dál blíž l:Ame tuha nádživava jaj dari dari daj

Bylas' jak poslední hlt vína zbývá jen účet zaplatit. a jít za nehty výčitky a špína a trapný průchod banalit Co my tři z lásky vlastně máme hlubokou šachtou padá zdviž co čumiš kiš-kiš navrch má vždycky težký kámen a my jsme v koncích čím dál blíž l:Ame tuha nádživava jaj dari dari daj ::

| Navrch mám vždycky težký kámen a my jsme v koncích čím dál blíž:||(×4)

Ještě mi chvilku zpívej

G Hm A neříkej, že už to neumíš

Em Hm Ať se zas cítím takhle maličkej

 $egin{array}{c} {\bf E} \\ {\bf A} \end{array}$ jak ti srdce pro mě bije

Ještě mi aspoň chvilku zpívej Ať můžu sladce ztrácet vědomí A utopit svůj rozum ve vlnkách Té hloupoučké melodie

Tak jen zpívej Kdo ví co bude za tři vteřiny Někdo nás vyfotí i přes panel A zbudou jen dva stíny na zdi

Když zpíváš, je mi jak dávno V bezpečí babiččiny peřiny A nemám strach jen o to jediný Že už bude konec prázdnin

Ještě mi zpívej A já to vážně nikde nepovím Že ti to no trošku ujelo Prostě ses netrefila

Muzika není pro každého Jen pro ty co maj uši hladový A mně už v uchu hrozně kručelo A tys mi ho tak hezky nakrmila

Prosím, prosím, ještě zpívej Ať zapomenu všechny rozumy Já vím že ti to nikdy nevrátím I když se tváříš hezky skromně

Ještě zpívej A co na tom, že to neumíš Jiní to umí, ale co já s tím Když nezpívají pro mě

Kamarádi Štístko a Poupěnka Jarda Mottl

 $G C Dm F G(\times 2)$

C F
Ahoj, co děláš, všechno a nic,
Dm G
nálada skvělá a k tomu hic.
C F
Trochu z ní zbylo, možná i víc,
Dm G
rozdělíme se na polovic.

rozdělíme se na polovic.

G C Zkrátka jeden za všechny Dm a všichni za jednoho
F a nepolevíme,
G dokud stojíme na nohou.

C Vždycky jeden za všechny Dm a všichni za jednoho,
F jen kamarád tě podrží,
G když jiní nemohou.

Am Ať třeští mráz i děšť,
F může i vítr vát,
Dm to všechno dá se snést
E a vytrvat.

Am Můžeš i blátem lézt,

nechaj tě v koutě stát, \mathbf{Dm}

to všechno dá se snést, **E**když po tvém boku stojí kamarád.

 $G C Dm F G(\times 2)$

Hlavně zvesela, s chutí i bez. Co bylo včera, platí i dnes a co se stane teď a tady, to vědí jenom kamarádi.

Zkrátka jeden za všechny a všichni za jednoho a nepolevíme, dokud stojíme na nohou. Vždvcky jeden za všechny a všichni za jednoho, jen kamarád tě podrží, když jiní nemohou. Ať třeští mráz i déšť, může i vítr vát, to všechno dá se snést a vvtrvat. Můžeš i blátem lézt, nechaj tě v koutě stát, to všechno dá se snést, když po tvém boku stojí kamarád.

Kde jsou Karel Plihal

Kapodastr 5

G C
Kde jsou, kdepak jsou
G Em D G D
naše velkolepý plány
G C
kde jsou, kdepak jsou
G Em D G D
na hřbitově zakopá-ny.

 $\begin{tabular}{ll} \bf F & \bf C & \bf D \\ Sedíš tu tiše jako pěna \\ \bf F & \bf C & \bf D \\ \begin{tabular}{ll} \bf D \\ \begin{tabular}{ll} \bf Z \\ \begin{tabul$

ztracena, \mathbf{G} \mathbf{C} kde jsou, kdepak jsou \mathbf{G} \mathbf{Em} \mathbf{D} \mathbf{G} \mathbf{D} naše velkolepý plány

Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány, kde jsou, kdepak jsou písně nikdy už nedopsány.

Život byl prima a neměl chybu, teď je mi zima a nemám ani na Malibu, kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány.

53 Kdyby tady byla taková panenka

:C :Kdyby tady byla taková panenka, G7 C: která by mě chtěla :

ikterá by me chtela .

iF C
ikterá by mě chtěla, syna vychovala,

G7 C
přitom pannou byla :

||:Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti :|| ||:tv bv jsi mně musel kolíbku udělati, d

ty by jsi mně musel kolíbku udělati, do dřeva netíti :

|:Kdybych já ti musel kolíbku udělati, do dřeva netíti :

ty bys mně musela košiličku šíti bez jehel a nití :

Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehel a nití :

ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši :

Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši :

l:lezli bysme spolu, spadli bysme dólů, byl by konec všemu :

Kdybys byla vlaštovkou Zdeněk Svěrák. Jaroslav Uhlí

G Kdybys byla vlaštovkou, **C G** měla křídla hbitá,

ptal bych se kdo sítě má, **C G** do kterých se chytá.

Hm Em
Kdybys měla peříčka

C D
převzácného ptáka,

G Em
hledal bych tě píštalkou,

C D G
na kterou se láká.

Já bych si tě odchytil, do té klece z proutí, abych ti moh' ze zlata kroužek navlíknouti.

Nestrachuj se, zlý není, kdo tě drží v dlani, změní ti jen příjmení a budeš jeho paní.

Nestrachuj se, zlý není, kdo tě drží v dlani, změní ti jen příjmení a budeš moje paní.

55 Košilka Jaromír Nohavica

C G C E7 do rána bílého daleko je

F C Ddim E7 do rána daleko k srdci kousek

Am Dm Am E7 Am : krásné je když lidi milu-jou se - :

Včeras mi utekla teď jsi tady jako já žádný tě nepohladí l:na vodě voděnce tajou ledy co když jsme teď spolu naposledy:

Svlíkni si košilku z porculánu krásnější než jsi ty nedostanu l:červánky na nebi rudá krvi budeš má prvá a já tvůj prvý:

56 Krutá válka

F Dm Gm Tmou zní zvony z dálky, o čem to,

> Am milý, sníš,

A7 B Gm F B F hoří dál plamen války a ráno je blíž,

F Dmi Gm chci být stále s tebou, až trubka začne

> Am znít,

 ${\bf A7}$ ${\bf D}$ ${\bf Gm}$ ${\bf Gm}$ ${\bf F}$ sebou. Ne, to

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{B} & \mathbf{F} \\ \mathrm{nesmí} & \mathrm{být.} \end{array}$

Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,

poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,

tvůj kapitán tě čeká, pojď, musíme už jít,

noc už svůj kabát svléká. Ne, to nesmí být.

Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach,

do mých dívej se očí, tam není strach, když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít, hlavu vzal do svých dlaní. Ne, to nesmí být.

Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,

každá chvíle je krátká a já nemám víc, já nemám nic než tebe, můj dech jenom tvůj zná,

nech mě jít vedle sebe. Pojď, lásko má.

57 Laciný víno Jaroslav Samson Lenk

Mimo 2 slok, nad kterými jsou akordy i uprostřed písně, jsou akordy ve slokách dle 1. sloky.

C Em Po noci krátké a po milování

 $\begin{tabular}{lll} \bf Am & \bf D7 \\ zbylo mi málo, jen & hlava v dlaních, \end{tabular}$

 $egin{array}{cccc} \mathbf{C} & \mathbf{G7} & \mathbf{C} \\ \mathrm{co} & \mathrm{boli}, & \mathrm{to} & \mathrm{je} & \mathrm{to} & \mathrm{lacin\acute{y}} & \mathrm{v\acute{i}no} \\ \end{array}$

Po noci plné cigaret kouře byls jako tajfun, a já jako bouře, to bolí, to je to laciný víno.

E7 Teď jenom matně v hlavě mi svítá,

Am útržky z večera vytanou,

E7 tak jako stébla se tonoucí chytá,

Napsals ji sirkou vypálenou na krabičku cigaret zpola plnou k ránu, pilo se laciný víno.

E7 Am Když hlava potom bolí ráno

 $\begin{array}{ccc}
\mathbf{D7} & \mathbf{G7} \\
\mathbf{a} & \mathrm{spát} \ \mathrm{se} \ \mathrm{chce}, \ \mathrm{je} \ \mathrm{nedospáno},
\end{array}$

C Em Am D7 Večery fajnový tak končívaj,

G7 to je to laciný víno.

Po noci krátké a po milování zbylo mi málo, jen hlava v dlaních, co bolí, to je to laciný víno.

 ${\bf E7}$ Teď jenom matně v hlavě mi svítá,

Am útržky z večera vytanou,

E7 tak jako stébla se tonoucí chytá,

Dm F G7 hledám tvou adresu napsanou.

Adresu někdo vynesl s košem, tak vidíš, holka, rázem je po všem, to bolí, to je to laciný víno.

Večery fajnový u láhve litrový se milují namátkou, holky co málo ví. Když hlava potom bolí ráno a spát se chce, je nedospáno, Večery fajnový tak končívaj, to je to laciný víno.

58 Little big horn

Tam, kde leží Little Big Horn, je

indiánská zem,

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

 $\mathbf{Am}_{\mathrm{modr\acute{y}}}$ kabáty jezdců, stíny dlouhejch

karabin,

Am a z indiánskejch signálů po nebi letí A dým.

A Říkal to Jim Bridger já měl jsem v **E** noci sen,

pod sedmou kavalerií jak krví rudne ${\bf A}$

zem, $\begin{array}{c} {\bf A7} \\ {\bf kmen~Siouxů~je~statečný~a~dobře~svůj} \end{array}$

D kraj zná,

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{E} & \mathbf{A} \\ \text{proč Custer neposlouchá ta slova} \\ \mathbf{A} \, \mathbf{m} \end{array}$

Am varovná.

Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií

táhne generál Custer s sedmou kavalerií, marně mu stopař Bridger radí: Zpátky povel dej!,

Jedinou možnost ještě máš, život si zachovej!

Říkal to Jim Bridger já měl jsem v noci sen,

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

proč Custer neposlouchá ta slova varovná.

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,

padají jezdci z koní, výstřely z karabin, límce modrejch kabátů barví krev červená.

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

Říkal to Jim Bridger já měl jsem v noci sen,

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

proč Custer neposlouchá ta slova varovná.

Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,

v oblacích prachu mizí Siouxů vítězný kmen,

cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,

tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

Ríkal to Jim Bridger já měl jsem v noci sen,

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

proč Custer neposlouchal ta slova varovná.

59 Lokomotiva

G Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo Em C a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě

napadlo

 \mathbf{G} jestli nechceš svýho osla vedle mýho

osla hnát,

 \mathbf{Em} jestli nechceš se mnou tahat ze země

rezavej drát

G D Em C
Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
G D Em C
jsi indiáni, kteří prérií jedou,
G D Em C
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
G D Em C
jsi prezident a já tvé Spojené státy

Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má

je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,

a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť,

můžeme si takhle volat, když budeme chtít

Jsi lokomotiva, která se řítí tmou, jsi indiáni, kteří prérií jedou, jsi kulka vystřelená do mojí hlavy, jsi prezident a já tvé Spojené státy

Každej příběh má svůj konec, ale né ten náš,

nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš,

naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,

já to každej večer spláchnu půlnočním expresem

Jsi lokomotiva, která se řítí tmou, jsi indiáni, kteří prérií jedou, jsi kulka vystřelená do mojí hlavy, jsi prezident a já tvé Spojené státy

Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John,

ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon,

a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,

stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu

||:Jsi lokomotiva, která se řítí tmou, jsi indiáni, kteří prérií jedou, jsi kulka vystřelená do mojí hlavy, jsi prezident a já tvé Spojené státy:||(×3)
Já a tv...

60 Marie

F A B C

Je den, tak pojď Marie ven,

budeme žít, házet šutry do oken.

 \mathbf{F} A Je dva necháme doma trucovat,

 ${\bf B}$ ${\bf C}$ když nechtějí, nemusí, nebudem se

vnucovat.

 \mathbf{F} A Jémine. Všechno zlý jednou pomine,

tak Marie, co ti je? F A B C

Všemocné jsou loutkařovy prsty, ať jsou tenký nebo tlustý, občas přetrhají nit.

A to pak jít a nemít nad sebou svý jistý. Pořád s tváří optimisty listy v žití obracet.

Je to jed, mazat si kolem huby med a neslyšet, jak se ti bortí svět. Marie, kdo přežívá, nežije, tak ádijé.

Marie, už zase máš tulení sklony, jako loni. Slyším kostelní zvony znít a to mě zabije a to mě zabije a to mě zabije, jistojistě. Já mám, Marii, rád,

B C
když má moje bytí spád.

F A
Býti věčně na cestách

B C
a k ránu spícím plícím život vdechovat.

F Nechtěj mě milovat,

M nechtěj mě milovat.

F A
Já mám, Marii, rád,

Když má moje bytí spád.

F A
Býti věčně na cestách

B C
a k ránu spícím plícím život vdechovat.

FABC

Copak nemůže být mezi ženou a mužem přátelství, kde není nikdo nic dlužen? Prostě jen prosté spříznění duší, aniž by kdokoli cokoli tušil.

Nanananána...

Já mám, Marii, rád, když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím plícím život vdechovat.
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat.
Já mám, Marii, rád, když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím plícím život vdechovat.

FABCF

Marnivá sestřenice

C G7 Měla vlasy samou loknu jéjeje C ráno přistoupila k oknu jéjeje

C7 F
vlasy samou loknu měla a na nic víc
Fm

F'm nemyslela

Nutno ještě podotknouti, jéjeje že si vlasy kulmou kroutí jéjeje, Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,

nýbrž jen tak nad plamenem, jéjéjé

Jednou vlasy sežehla si, jéjeje tím pádem je konec krásy, jéjeje Když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,

nemá vlasy samou loknu, jéjéjé

O vlasy už nestará se jéjeje a diví se světa kráse jéjeje Vidí plno jinejch věcí ||:a to zato stojí přeci :|| jéjéjé

Mařenka Jaromír Nohavica

 $\ensuremath{\mathbf{Hm}}\xspace \ensuremath{\mathbf{D}}\xspace$ Neplakej Mařenko počkej na mě

A Hm chtěl jsem ti nabídnout svoje rámě

 $f{G}$ $f{Em}$ čeká nás cesta trnovým houštím

F# Hm já svoje Mařenky neopouštím Jdu jenom v košili ty v kabátku cestu jsme ztratili hned zpočátku blikají dvě hvězdy temnou nocí Pámbů nás zanechal bez pomoci

Drž se mě za ruku v zimě této snadné a lehké nebude to kdo jiný líp to ví nežli my vyhnaní do tmy a do zimy

Odlétli ptáci odplula loď ty kdo jsi bez viny kamenem hoď pravda a láska ta pro nás není a kdo se ohlédne ten zkamení

Já ženich a ty má nevěsta co nás to potkalo na cestách neptej se stejně ti nepoví za stromy dva vlci hladoví

Dva vlci s jizvami na těle z oblohy svržení andělé nepoví mlčí mají hlad jediný na světě já tě mám rád

Jediný na světě k tobě pravý udělám ohýnek z listů trávy až bude plápolat v stromových kůrkách já budu Křemílek ty Vochomůrka

Vyšplhám větvdo koruny cestu nám osvětlí oko Luny přes rokle výmoly přes jámy půjdeme a milost nad námi přes rokle výmoly přes jámy

F[#] půjdeme...

Hmi D D A Em G A Hm ná ná ná na - na-na-ná

63 Milenci v texaskách

C Am Chodili spolu z čisté lásky

 \mathbf{F} a sedmnáct jim bylo let -

C Am a do té lásky bez nadsázky

 ${f F}$ ${f Am}$ se vešel celý širý svět.

 ${f F}$ a jak by mohl nevidět,

C Am vždyť horovali pro texasky

F Am a sedmnáct jim bylo let.

A v jedné zvláště slabé chvíli, za noci silných úkladů, ti dva se spolu oženili bez požehnání úřadů. Ať vám to je, či není milé, měla ho ráda, měl ji rád. Odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.

Ať vám to je, či není milé, měla ho ráda, měl ji rád a bylo by moc pošetilé pro život hledat jízdní řád. Tak jeden mladík s jednou slečnou se spolu octli na trati. Kéž dojedou až na konečnou, l:kéž na trati se neztratí: (×3)

64 Myši

 $egin{array}{cccc} {f C} & {f G} & {f C} \\ {f J}\'{a} & {f bych \ si \ koupil \ my} \'{s}i \end{array}$

C G C já bych si koupil myši

 ${\bf F}$ ${\bf C}$ ${\bf F}$ ${\bf C}$ já bych si koupil tři prašivý myši

C G C já bych si koupil myši.

A co bych s těma myšima dělal a co bych s těma myšima dělal a co bych s těma myšima prašivejma myšima

a co bych s těma myšima dělal.

Já bych ty myši zabil já bych ty myši zabil já bych ty myši ty prašivý myši já bych ty myši zabil.

A co bych s těma mrtvolkama dělal a co bych s těma mrtvolkama dělal a co bych s těma mrtvolkama prašivejma mrtvolkama

a co bych s těma mrtvolkama dělal.

Já bych ty mrtvolky stáhnul já bych ty mrtvolky stáhnul já bych ty mrtvolky ty prašivý mrtvolky já bych ty mrtvolky stáhnul.

A co bych s těma kůžema dělal a co bych s těma kůžema dělal a co bych s těma kůžema prašivejma kůžema

a co bych s těma kůžema dělal.

Já bych ty kůže prodal já bych ty kůže prodal já bych ty kůže ty prašivý kůže já bych ty kůže prodal.

A co bych s těma penězma dělal a co bych s těma penězma dělal a co bych s těma penězma prašivejma penězma

a co bych s těma penězma dělal.

Já bych si koupil myši já bych si koupil myši já bych si koupil tři prašivý myši já bych si koupil myši.

65 Na tý louce zelený

G D D7 G
Na tý louce zelený, pasou se tam jeleni,
C G D
pase je tam mysliveček v kamizolce
G zelený, zelený,
C G D
pase je tam mysliveček v kamizolce

pase je tam mysliveček v kamizolce G zelený.

Počkej na mě, má milá, zastřelím ti jelena,

aby se ti zalíbila kamizolka zelená, zelená,

aby se ti zalíbila kamizolka zelená.

Počkej na mě, mé srdce, zastřelím ti zajíce,

aby se ti zalíbila myslivecká čepice, čepice,

aby se ti zalíbila myslivecká čepice.

66 Nad stádem koní

 $egin{array}{cccc} \mathbf{D} & \mathbf{A} & \mathbf{Em} & \mathbf{G} \\ \mathrm{Nad \ st\'{a}dem \ kon\'{i}} & \mathbf{Em} & \mathbf{G} \end{array}$ Em G D podkovy zvoní, zvoní, **D** A Černý vůz vlečou, $\operatorname{Em} G$ $\mathop{\mathbf{Em}}_{\mathrm{a}} \ \mathop{\mathbf{Slzy}}_{\mathrm{te\check{c}ou}} \mathbf{G}$ a já volám: ${f D}$ A Em G Tak neplač můj kamaráde, Em G D Náhoda je blbec, když krade, Je tuhý jak veka, a řeka ho splaví, **G** Máme ho rádi $\begin{array}{cccc} \mathbf{C} & \mathbf{G} & \mathbf{A} \\ \text{No tak co, tak co, tak co} \end{array}$ **D** A Vždycky si přál, Em G bude popel, Em s kytarou, vodou ať plavou,

jen žádný hotel,

s křížkem nad hlavou

Až najdeš místo, $\mathbf{Em}_{\mathrm{kde}}$ \mathbf{G}_{je} ten pramen, a kámen, co praská, budeš mít jisto, patří sem popel, **G** a každá láska, \mathbf{G} No tak co, tak co, tak co Nad stádem koní, $\mathbf{Em} \ \mathbf{G}$ $\begin{array}{ccc} \mathbf{Em} & \mathbf{G} & \mathbf{D} \\ \mathrm{podkovy} & \mathrm{zvoni}, & \mathrm{zvoni}, \end{array}$ $egin{aligned} \mathbf{D} & \mathbf{A} & \mathbf{Em} & \mathbf{G} \\ \check{\mathrm{C}}\mathrm{ern}\acute{\mathrm{y}} & \mathrm{vuz} & \mathrm{vle\check{c}ou}, \end{aligned}$ a slzy tečou A já šeptám: : D A G :Vysyp ten popel kamaráde,

A já šeptám:

D A G
Vysyp ten popel kamaráde
D A G
do bílé vody, vo-dy,
D
Vyhasnul kotel,
A Em
a náhoda je,

štěstí od podkovy : (×3)

67

Nám se stalo něco překrásného

Lotrando a Zubejda Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C
Nám se stalo něco překrásného,
Am
nám se stalo něco divného,
G Em Am
našla dívka kluka nešťastného,
F C
zamilovala se do něho.

Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného, našla dívka kluka nešťastného zamilovala se do něho.

Na světě mě pranic netěšilo, teď mi přijde, že je bezvadný. Mě se taky zdá, že je tu milo, přibrala jsem kilo za dva dny.

Ptali se jí, proč si vyvolila právě toho muže za muže, řekla, že to způsobila síla, která všechny síly přemůže.

Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného, našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.

l:Já jsem ten nešťastník, (jim se stalo něco překrásného)
já jsem ta slečna, (jim se stalo něco divného)
je z toho najednou (našla dívka kluka nešťastného)
láska neskutečná. (zamilovala se do něho):l(×3)

68

Nezacházej Slunce

G Am
Nezacházej slunce, nezacházej ještě,
D C D
já mám potěšení na dalekej cestě,
G Hm Em G Am
já mám potěšení - na dalekej
D G
ce - stě.

Já mám potěšení mezi hory doly,

l:žádnej neuvěří, co je mezi námi:

Mezi náma dvouma láska nejstálejší,

l:a ta musí trvat do smrti nejdelší:

Trvej lásko trvej, nepřestávej trvat,

l:až budou skřivánci o půlnoci zpívat:

Skřivánci zpívali, můj milý nepřišel,

l:on asi zapoměl nebo za jinou šel:

Nezapoměl na mě, rodiče mu brání,

l:škoda naší lásky, škoda milování:

69 Niagara Eduard Ingris

Na břehu Niagary, stojí tulák starý, na svou první lásku vzpomíná.

Jak tam stáli spolu, dívali se dolů, \mathbf{D} až jim půlnoc spadla do klína.

Teskně hučí Niagara,

D
teskně hučí do noci,

D
teskně hučí do soci,

D
teskně hučí do noci,

D
teskomu vášeň v srdci hárá,

D
tomu není pomoci

D A7
Střemhlav do propasti padá proud,
D
na něm vidím tebe děvče plout,
: D7
:škoda že ten přelud
G D A7 D :
krásný nelze obejmout:

Osud tvrdou pěstí, zničil lidské štěstí, i ten nejkrásnější jara květ i ten kvítek jara vzala Niagára ta jej nenavrátí nikdy zpět.

Teskně hučí Niagara, teskně hučí do noci, likomu vášeň v srdci hárá, tomu není pomoci :

70 Píseň pro Kristýnku Waldemar Matuška

Stejně voní žluté květy šafránu, jako tvoje vlasy, Kristýnko, stejnou chuť má vítr, co je po ránu, Am7jako tvoje jméno, Kristýnko, stejnou barvu, jako mívá oliva mají tvoje oči, Kristýnko, stejně jako nouze mě to bolívá, když ty nejsi se mnou, Kristýnko. Stejnou písní, jakou tlukou slavíci, tluče tvoje srdce, Kristýnko, tobě samo nebe slétlo do lící, jak jsi krásná, moje Kristýnko. Jak je hladké portugalské hedvábí, hladší je tvá paže, Kristýnko, žádná jiná na světě mně nevábí, já chci jenom tebe, Kristýnko.

Tolik jasu žádná hvězda nemívá, kolik je ho v tobě, Kristýnko, tobě snad i v noci světla přebývá, věnuj mi ho trochu, Kristýnko. Hezčí nežli karafiát v zahradě, hezčí je tvůj úsměv, Kristýnko, mám tě rád a ostatní je nasnadě, l:chci být navždy s tebou, Kristýnko.:

71 Pocity

G D Em C

 $egin{array}{cccc} \mathbf{G} & \mathbf{D} \\ \mathbf{Z} & \mathrm{posledních} & \mathrm{pocit}\mathring{\mathbf{u}} \\ \mathbf{Em} & \mathbf{C} \\ \mathrm{poskládám} & \mathrm{ještě} & \mathrm{jednu} & \mathrm{užasnou} & \mathrm{chvíli}. \\ \mathbf{G} & & & & \mathbf{D} \\ \end{array}$

G Je to tím, že jsi tu. Em

Možná tím, že kdysi jsme byli, **G D**

ty a já, my dva, dvě nahý těla, Em C

tak neříkej, že jinak jsi to chtěla. **G D Em C** Tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic.

Stala ses' do noci, z ničeho nic, moje platonická láska.

Unaven bezmocí, usínám vedle tebe, něco ve mně praská.

A ranní probuzení a slova o štěstí, neboj se, to nic není.

Pohled a okouzlení a prázdný náměstí na znamení.

G D
Jenže ty neslyšíš, jenže

Em C
ty neposloucháš.

G D Em
Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš

C vidět.

G D Em
A druhejm závidíš a v očích kapky

C slaný vody.

G D Em
Zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do
C svobody.

Jsi anděl, netušíš. Anděl, co ze strachu mu utrhali křídla.

A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla. Říkej si o mně, co chceš. Já jsem byl odjakživa blázen.

Nevím, co nechápeš, ale vrať se na zem.

Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš.

Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět.

A druhejm závidíš a v očích kapky slaný vody.

Zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do svobody.

Z posledních pocitů poskládám ještě jednu úžasnou chvíli. Je to tím, že jsi tu. Možná tím, že kdysi jsme byli, ty a já, my dva, dvě nahý těla, tak neříkej, že jinak jsi to chtěla. Tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic.

72 *Pod našima okny teče vodička*

G C D G
Pod našima okny teče vodička,

D G
napoj mně má milá, mého koníčka.

: C D
:Já ho nenapojím, já se koně bojím,
G C D G :
já se koně bojím, že jsem maličká :

Můj koníček vraný, ten nic nedělá, jenom, když mu řekneš, že jsi má milá,
ion jen hlavu sehne, ani se ti nehne, ani se ti nehne, ani se ti nehne, holka rozmilá. :

Pod našima okny roste oliva, pověz mně má milá, kdo k vám chodívá,
k nám žádný nechodí, k nám se každý bojí,
k nám se každý bojí, že jsem chudobná.

Pod našima okny roste růže květe pověz mně má milá, proč tě mrzí svět I:mně svět nic nemrzí, ale srdce bolí, ale srdce bolí, plakala bych hned :|

73 Popelky Karel Černoch

 ${\bf C}$ Kolik je v řádku not

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Dm} & \mathbf{G} \\ \mathrm{a\ kolik\ nad} & \mathrm{linkou\ b\acute{y}t\ sm\acute{i}}, \end{array}$

 ${\bf C}$ kolik je dětskejch úst

 ${\bf Dm}$ co zamkneš pralinkou, kdož ví

C F Dm G a řekni táto, ale vážně, byla Popelka?

C F Dm Proč si dívky rády hrajou na G velký?

C F Dm A pak pláčou jako malý Popelky?

Popel krásy, hrášek touhy není lék,

F G C Přitom schází jeden pouhý oříšek.

F G C

Kolik je písku na poušti a kolik pouští vede cest,

když éro zemi opouští co všechno sebou musí nést,

může se táto malý změnit ve velký, a řekni táto jsou dnes ještě Popelky?

Je to krásný hrát si věčně s otázkou, Je krásný běžet dál I za láskou, Věčně ptát se, běžet světem, řeknu

vám,
Proto fandím dětem a všem Popelkám.

74 Povídej

 $egin{array}{cccc} {f C} & {f G} \\ {f Pov(dej,\ jestli\ te \ ma\ hodne\ rad,\ víc\ než} \\ {f C} & {f ia}. \end{array}$

Jestli když večer jdeš spát ti polibek dá \mathbf{E}

tak jako já, to už je dávno, tak

C G C

povídej, hej povídej Povídej nechal tě být, vždyť měl tě tak

rad Nebos ho nechala jít, když šel s jinou

tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej povídej

Em C D Povídej, jestli se ti po mě stýská

 ${f F}$ ${f C}$ když jdeš večer spát

 ${\bf C}$ Jestli když večer se blíská

F C G nepřestala ses bát

Povídej, ne já se nevrátím, jdi domů spát

Svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát jak jsem dal dřív, to už je dávno tak povídej, hej povídej

Em F C povídej, povídej.

75 Pražce

C Házím tornu na svá záda, G7 feldflašku a sumky,

navštívím dnes kamaráda

z železniční průmky,

C vždyť je jaro, zapni si kšandy, G7 C pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Vystupuji z vlaku kterej mizí v dálce, stojím v České Třebové a všude kolem pražce,

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce, posadil mě na lavici z dubového pražce,

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Provedl mě domem, nikde kousek zdiva, všude samej pražec, jen Máňa byla živá,

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Plakáty nás informují: "Přijď pracovat k dráze, pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze",

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

"Jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš, upečeš i krávu na železničních pražcích"

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj! "Naučíš se skákat, tak jak to umí vrabec, když na nohu si pustíš železniční pražec",

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce, posílá mu na vojnu železniční pražce,

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

A když děti zlobí, tak hned je doma mazec, Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec,

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou, pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou,

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Pamatuji pouze ještě operační sál, pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal, a bylo jaro, zapni si kšandy, lítaly vlaštovky a zelenal se háj!

Princezno moje 76 ušmudlaná

D D D A7

DGPrincezno moje ušmudlaná není to mojí

vinou,

A D піп д д že jsem tě zahlíd dnešního rána a

nechci jinou.

Až budu ženatý až budeš vdaná, v

Princezno moje ušmudlaná já

mám já tě mám rád:

Princezno moje nitěnková, na chvíli nech toho praní.

Já tě tu žádám znovu a znova staň se mou paní

Nedělej drahoty pro krista pána, honem pojď za mně se vdát

Princezno moje ušmudlaná já tě mám já tě mám rád:

Ráda se miluje 77

Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá, vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

G Než vítr dostrká k útesu tu její legrační $\mathbf{D} \mathbf{F}^{\#}$ bá-rku

A D G a Pámbu si ve svým notesu udělá jen Hmdalší čárku.

Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá, vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,

že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá, vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

Uplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,

sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá, vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

78 Rovnou, tady rovnou

D Tak už jsem ti teda fouk, D7

G D D D7 prsten si dej za klobouk,

D A7 D to ti říkám rovnou.

Rovnou, jó, tady rovnou, rovnou, jó, tady rovnou, prostě tě pic a nehledej mě víc, to ti říkám rovnou.

Z Kentuky do Tennessee, přes hory a přes lesy, z potoků vodou, já smejvám stopu svou, to ti říkám rovnou.

Rovnou, jó, tady rovnou, rovnou, jó, tady rovnou, prostě tě pic a nehledej mě víc, to ti říkám rovnou.

Tak už jsem ti teda fouk, prsten si dej za klobouk, nechci tě znát a neměl jsem tě rád, to ti říkám rovnou.

|:Rovnou, jó, tady rovnou, rovnou, jó, tady rovnou, prostě tě pic a nehledej mě víc, to ti říkám rovnou. :|

79 Růže z Texasu

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{C} & \mathbf{C7} & \mathbf{F} \\ \mathrm{Jedu\ V\acute{a}m\ ve\check{c}er\ stezkou\ d\acute{a}t\ ko\check{n}\mathring{u}m\ v} \\ \mathbf{C} \\ \mathrm{\check{r}ece\ p\acute{t}t} & \end{array}$

v tom potkám holku hezkou až jsem

vám z koně slít.

C C7 F
Má kytku žlutejch květů snad růží co já
C
vím?

Znám plno hezkejch ženskejch k světu

Dm G7 C ale table braje prim.

 \mathbf{F} \mathbf{C} Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a nebo s tou,

dej si říct, že kromě Texasu tyhle

Dmi G7
růže nerostou.

Ať máš kolťák nízko u pasu ať jsi

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{F} & \mathbf{C} \\ \text{třeba zloděj stád} \end{array}$

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád

G7 C
mít už rád.

Řekla že tu žije v ranči je sama s tátou svým

a hrozně ráda tančí teď zrovna nemá s kým.

Tak jå se klidně nabíd že půjdu s ní a rád

a že se dám i zabít když si to bude přát.

Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a nebo s tou,

dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.

Ať máš kolťák nízko u pasu ať jsi třeba zloděj stád

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl

a dole teklo Rio Grande po něm měsíc plul.

Když si to tak v hlavě srovnám co víc jsem si moh přát

ona byla milá štíhlá, milá rovná zkrátka akorát.

Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a nebo s tou,

dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.

Ať máš kolťák nízko u pasu ať jsi třeba zloděj stád

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

Od těch dob svý stádo koní sem vodím vždycky pít

a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou

tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou

Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a nebo s tou,

dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.

Ať máš kolťák nízko u pasu ať jsi třeba zloděj stád

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

80 Sáro

Am Em F C
Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
F C F G
že tři andělé k nám přišli na oběd.
Am Em F C
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo,
F C F
mi chybí abych Tvojí duši mohl
G
rozumět?

Sbor kajícných mnichů jde krajinou v tichu,

a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích.

A z prohraných válek se vojska domů vrací,

však zbraně stále burácí, a bitva zuří v nich.

Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo, že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.

Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo, mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět?

Vévoda v zámku čeká na balkóně, až přivedou mu koně, a pak mává na pozdrav.

A srdcová dáma má v každé ruce růže, Tak snadno pohřbít může, sto urozených hlav.

Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo, že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.

Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo, mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět?

Královnin šašek s pusou od povidel, sbírá zbytky jídel, a myslí na útěk. A v podzemí skrytí slepí alchymisté, už objevili jistě, proti povinnosti lék.

Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo, že tři andělé k nám přišli na oběd. Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo, Ti chybí abys mojí duši mohla rozumět?

Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit,

o tajemstvích noci, ve tvých zahradách. A já - potulný kejklíř, co svázali mu ruce,

teď hraju o tvé srdce, a chci mít Tě nadosah.

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Am} & \mathbf{Em} & \mathbf{F} & \mathbf{C} \\ \mathrm{Sáro}, & \mathrm{Sáro}, & \mathrm{pomalu\ a\ líně}, \end{array}$

 ${\bf F}$ s hlavou na Tvém klíně chci se

probouzet.

F C Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno,

F C F C Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!

F Dm Cmaj Andělé k nám přišli na oběd.

81 Sbohem lásko

Ať bylo mně i jí tak šestnáct let,

zeleným údolím jsem si ji veď,

C C7 F byla krásná, to vím, a já měl strach, jak Fm

Fm říct,

když na řasách slzu má velkou jako

C F C

C7 F Dm Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě Em Am

jít, bude klid,

Zádnej pláč už nespraví ty mý nohy

C7

toulavý,

 ${\bf F}$ ${\bf Dm}$ ${\bf Em}$ já tě vážně měl moc rád, co ti víc

Am můžu dát,

F C dům dál.

A tak šel čas, a já se toulám dál, v kolika údolích jsem takhle stál, hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč, bůhví, co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,

žádnej pláč už nespraví ty mý nohy toulavý,

já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát.

nejsem žádnej ideál, nech mě jít zas o dům dál.

Recitativ:

Já nevím, kde se to v člověku bereten neklid, co ho tahá z místa na místo, co ho nenechá, aby byl sám se sebou spokojený jako většina ostatních, aby se usadil, aby dělal jenom to, co se má, a říkal jenom to, co se od něj čeká, já prostě nemůžu zůstat na jednom místě, nemůžu, opravdu, fakt.

Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,

žádnej pláč už nespraví ty mý nohy toulavý,

já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,

nejsem žádnej ideál, nech mě jít zas o dům dál.

Sedmikráska 82

Hm

V řece plavou bílý lístky

sedmikrásky někdo blízký

druhému se ptá zda na něj

 $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{7}$ Hm myslí, vzpomíná, má - nemá rád

Smutně plavou květy vodou rozum pláče nad náhodou nemá nemá řeko němá pospíchej ať nebolí to tak

Chvíli si myslíš že svět ztratil tvar

prostor se zúžil na má dáti - dal

jak mokrá sirka připadáš si zbytečná

F#7 Hm jak zapálený trsy trav

Uschla kytka na kamenech vezmi ji a v knížce nech ji pro vzpomínku u básniček ze kterých ti po večerech čet

Chvíli si myslíš že svět ztratil tvar prostor se zúžil na má dáti - dal jak zapálený trsy trav jak mokrá sirka připadáš si zbytečná

V řece plavou bílý lístky sedmikrásky někdo blízký druhému se ptal zda na něj myslí, vzpomíná, má - nemá rád.

Am Em Am Em D D4 D $(\times 2)$

Em Am
Den šel už spát za horu vzdálenou
D G
a léto voní nad trávou spálenou
C Em
a štětce vánků z nití červánků

Sevřel jsem dlaň a vešel do polí, kráčel tou cestou, kde bolest přebolí, kde slyším znova tvá tichá slova: "Prosím, budeš mě mít až do smrti rád."

Am G Em D Slibuju, věř mi, jsi zem a já pluh, C D Am Em ať nad tebou slunce září.

Am Em D D4 D

Am Em Am Em D D4 D

Kdy spálí žár zlou knihu osudů? Není tak vzácná jak křídla holubů, shodila masku, zradila lásku v den, kdy mně tvůj táta psaní dal...

Lán obilí hladil mě na rukou a slzy z mraků byly mou zárukou, že ještě jednou tvá ústa řeknou: "Prosím, budeš mě mít až do smrti rád."

Slibuju, věř mi, můj svědek je Bůh, to přísahám s čistou tváří. Slibuju, věř mi, jsi zem a já pluh, C D Am Em ať nad tebou slunce září.

Am Em

 ${\bf C}$ ať nad tebou, slunce září. Em

Am Em D

84 Slunce za hory

D A Slunce za hory zmizelo v dáli,
D utichli ptáci, usíná háj.
A Sedíme spolu šero nás halí,
D písničko zazni a hudbo hraj.

:D

:Vlevo a vpravo se kolíbáme,

D
:|
Vlevo a vpravo se kolíbem.:|

Slunce za hory zmizelo v dáli, utichli ptáci, usíná háj. Sedíme spolu šero nás halí, písničko zazni a hudbo hraj.

Dopředu nazad se kolíbáme, dopředu nazad se kolíbem.

Slunce za hory zmizelo v dáli, utichli ptáci, usíná háj. Sedíme spolu šero nás halí, písničko zazni a hudbo hraj.

Nahoru dolů se kolíbáme, nahoru dolů se kolíbem.

Slunce za hory zmizelo v dáli, utichli ptáci, usíná háj. Sedíme spolu šero nás halí, písničko zazni a hudbo hraj.

|:Kolem dokola se kolíbáme, kolem dokola se kolíbem.:|

85 Studánka

C Když poprvé k čertově G studánce

Napít vody jsem šel

G C V malovaném

G Džbánku u studánky

Kukačku jsem slyšel

G Volala

 $_{\rm Holalatydyja}^{\bf C}$

 \mathbf{G} Holala kuku

 ${\bf G}$ Holalatydyja

C Holala kuku

 $_{\rm Holalatydyja}^{\bf C}$

 \mathbf{G} Holala kuku

 ${f G}$ Holalatydyja

C Kukuku

86 Široký hluboký

panenku,

Em D G :

Měl jsem já panenku, měl jsem ji dvě léta,

liteď mi ji odvedli, teď mi ji odvedli. po lásce je veta :

Co jsem se nachodil, co našlapal bláta l:Přec jsem tě nedostal, přec jsem tě nedostal

Má panenko zlatá. :

Co jsem se nachodil, našlapal kamení Přec jsem tě nedostal, přec jsem tě nedostal

Moje potěšení.

87

Tak abyste to věděla

Kdyby tisíc klarinetů Jiří Suchý

Gm D7 Gm D7

Gm Cm Marně si hlavu lámu

D7 Gm proč muži většinou

Gm Cm neradi vidí dámu

A7 D7 chladnou a nečinnou

Cm D7 Nedávno přišel ke mn

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Cm} & \mathbf{A7} & \mathbf{D7} \\ \mathrm{sladkej} \ \mathrm{a \ mile - j} & \mathrm{byl} \end{array}$

Gm A7 doopravdy jemně

D7 G Jemně mě oslovil

G Vy byste porád seděla

a nevydala hlásku

D7
A to se přece nedělá

D7 G a já vás varuju

G7 C Tak abyste to věděla

Es7 tak já vám vyznám lásku

D7 Gm tak já vás miluju

D7 Gm D7

Já nemám ráda muže kteří se vnucujou Za prachy oni u žen si štěstí kupujou To nejsou muži pro mne mě nejspíš získá si ten který přijde skromně a tiše prohlásí

Vy byste porád seděla a nevydala hlásku A to se přece nedělá a já vás varuju Tak abyste to věděla tak já vám vyznám lásku Tak aby ste to věděla tak já vás miluju

Ten který přišel včera do naší ulice Za večerního šera Byl hezkej velice oči mu něžně planou Jak se tak plaše ptá a když mu řeknu ano Tak tiše zašeptá

Vy byste porád seděla a nevydala hlásku A to se přece nedělá a já vás varuju Tak abyste to věděla tak já vám vyznám lásku Tak aby ste to věděla

D7 G tak já-á-á-á-á-á vá-ás mí-íluju D7 G á dá dá já jaš ta dá

7En vítr to ví Bob Dylan, překlad Ivo Fischer

C F G jdou trávou a ůbočím skal, jsou cesty zpátky a jsou cesty tam já na všech chci s vámi stát. Proč ale blátem nás kázali vést a špínou nám třísnili šat.

F G C Am
To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr co právě začal vát.

Míle a míle se táhnou těch cest a dál po nich zástupy jdou. Kříže jsou bílé a lampičky hvězd jen váhavě svítí tmou. Bůh ví, co růží jež dál mohli kvést spí v hlíně těch práchnivých blat.

To ví snad jen déšť a vítr kolem nás, ten vítr co právě začal vát.

Dejte mi stéblo a já budu rád i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát a zpívat a ptát se vás: proč jen se účel tak rád mění v bič a proč že se má člověk bát?

To ví snad jen déšť a vítr kolem nás, ten vítr co právě začal vát.

89 Toulavá

Kapodastr 1

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{G} & \mathbf{C} \\ \mathrm{On\ tou\check{z}il,\ krou\check{z}il,\ bylo\ to\ tak} \\ \mathbf{Em} & \mathbf{D} \\ \mathrm{Tu\ holubici\ pou\check{s}t\acute{m}\ do\ oblak} \\ \mathbf{G} & \mathbf{C} \\ \mathrm{P\check{r}es\ matn\acute{y}\ st\check{e}ny\ j\acute{a}\ vid\acute{m}\ d\acute{a}l} \\ \mathbf{Em} & \mathbf{D} \\ \mathrm{Maluju\ to\ jako\ by\ jsme\ byli\ p\acute{a}r.} \end{array}$

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{G} & \mathbf{C} \\ \mathbf{A} & \mathbf{Ty} \ v \acute{\mathbf{i}} \breve{\mathbf{s}}, \ \breve{\mathbf{z}} e \ s n \acute{\mathbf{i}} \breve{\mathbf{s}} \\ \mathbf{G} & \mathbf{D} & \mathbf{G} \\ \mathbf{Po} \ kousku \ moj \acute{\mathbf{i}} \ du \breve{\mathbf{s}} e \ jako \ \breve{\mathbf{s}} \acute{\mathbf{i}} p \ vyst \check{\mathbf{r}} e l \acute{\mathbf{i}} m \\ \mathbf{C} & \mathbf{G} & \mathbf{D} \\ \mathbf{z} & ku \breve{\mathbf{s}} e \end{array}$

Em C G D
Když mám nad hlavou píseň toulavou
Em C G D
Křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak
Em C G
Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom
D
Ty a já
Em C G
To Ti přísahám, budem tam jen sami
D
dva.

On toužil, kroužil, bylo to tak Tu holubici pouštím do oblak Přes matný stěny já vidím dál Maluju to jako by jsme byli pár

On toužil, kroužil, bylo to tak Tu holubici pouštím do oblak Přes matný stěny já vidím dál

Ale nemůžeš mě zachytit a jen se bát Přece samotnou Tě tady nikdy nenechám Je to bezprostřední vášeň, chci Tě mít Když mám nad hlavou píseň toulavou Křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom Ty a já

To Ti přísahám, budem tam jen sami dva

||:On toužil, kroužil, bylo to tak Tu holubici pouštím do oblak Přes matný stěny já vidím dál Maluju to jako by jsme byli pár :||(×4)

700 Toulavej Vojtech Kiďák Tomáško

 \mathbf{Am} \mathbf{G} Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z

Am E těch, co rozuměj,

Am G ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi

F Am říkaj Toulavej.

Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej,

tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

 $egin{array}{cccc} oldsymbol{F} & oldsymbol{G} \ & oldsymbol{G} \ & oldsymbol{C} \ & oldsymbol{klukama} \ & oldsymbol{state} oldsymbol{C} \ & oldsymbol{klukama} \ & oldsymbol{state} \ & oldsymbol{C} \ & oldsymbol{c}$

 \mathbf{F} na půdě celta se prachem stydí a

starý songy jsem

G Am zapomněl hrát, zapomněl hrát.

Někdy v noci je mi smutno. často bejvám doma zlej,

malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.

Každej měsíc jiná štace, čekáš kam tě uložej,

je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,

na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem

zapomněl hrát, zapomněl hrát.

Vím, že jednou někdo přijde, tiše pískne, no tak jdem,

známí kluci ruku stisknou a řeknou vítej Toulavej.

Budou hvězdy, jako tenkrát, až mě v očích zabolej,

celou noc jim bude zpívat jeden blázen Toulavej.

Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát

vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy

si vzpomenu rád, vzpomenu rád

Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,

ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.

91 Tramp Jaromír Nohavica

C G F
Poněvadž nemám kanady a neznám
C
písně z FAM
F C G C G
hó hó hó a neznám písně z FAM
C G F
vyloučili mě z osady že prý jsem houby
C

 $\begin{array}{ccc} \operatorname{tramp} & & \\ \mathbf{F} & \mathbf{C} & \mathbf{G} & \mathbf{C} \\ \operatorname{h\acute{o}} & \operatorname{h\acute{o}} & \operatorname{h\acute{o}} & \operatorname{pr\acute{y}} & \operatorname{jsem} & \operatorname{houby} & \operatorname{tramp} \end{array}$

Napsali si do cancáku jen ať to každý ví hó hó hó jen ať to každý ví vyloučený z řad čundráků ten frajer libový

hó hó hó ten frajer libový

C G Am F
A já jsem ostuda traperů, já mám rád
C operu,
G C G

 $egin{array}{ccccc} \mathbf{G} & \mathbf{C} & \mathbf{G} \\ \mathrm{j\acute{a}} & \mathrm{m\acute{a}m} \ \mathrm{r\acute{a}d} \ \mathrm{jazz}, \ \mathrm{rock}, \end{array}$

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{C} & \mathbf{G} & \mathbf{Am} & \mathbf{F} \\ \mathrm{chod\acute{m}} & \mathrm{po} \ \mathrm{sv\check{e}t\check{e}} \ \mathrm{bez} & \mathrm{no\check{z}e}, \ \mathrm{to} \ \mathrm{pr\acute{y}} \ \mathrm{se} \\ \mathbf{C} & \mathrm{nem\acute{o}\check{z}e}, \end{array}$

G C C7 to prý jsem cvok

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{F} & \mathbf{C} \\ \mathrm{j\acute{a} \ jsem \ nikdy \ neplul \ na \ s\'{i}fu \ a \ v\check{s}em} \\ \mathbf{D7} \\ \mathrm{\check{s}erif\mathring{u}m} \end{array}$

jsem říkal "Bane, pane"

C G Am F já jsem ostuda trempů, já když

chlempu

 \mathbf{G} tak v autokempu

A povídal mi frajer Joe jen žádný legrácky

hó hó hó jen žádný legrácky jinak chytneš na banjo čestný

čundrácký hó hó hó a čestný čundrácký

A prý se můžu vrátit zpět až dám se do cajku

hó hó hó až dám se do cajku

a odříkám jim nazpamět akordy na vlajku

hó hó hó akordy na Vlajku

A já jsem ostuda traperů, já mám rád operu,

já mám rád jazz, rock,

chodím po světě bez nože, to prý se nemóže,

to prý jsem cvok

já jsem nikdy neplul na šífu a všem šerifům

jsem říkal "Bane, pane"

já jsem ostuda trempů, já když chlempu

tak v autokempu

A tak teď chodím po světě a mám zaracha

hó hó hó a mám zaracha

Na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha

hó hó hó a dávám si bacha

Dokuď se trampské úřady nepoučí z chyb

hó hó hó a nepoučí z chyb

zpívám si to svý nevadí a zase bude líp hó hó hó a zase bude líp

A já jsem ostuda traperů, já mám rád operu,

já mám rád jazz, rock,

chodím po světé bez nože, to prý se nemóže,

to prý jsem cvok

já jsem nikdy neplul na šífu a všem šerifům

jsem říkal "Bane, pane"

já jsem ostuda trempů, já když chlempu

tak v autokempu, v tempu

92 Třešně zrály

C G7 C
Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály,

E7 Am F G7 C sladký třešně zrály a teplej vítr vál.

 $\mathbf{G7}$ \mathbf{Am} $\mathbf{Dm7}$ $\mathbf{G7}$ A já k horám v dáli, Modrejm horám \mathbf{C}

C v dáli,

C G7 Am Dm7 G7 C Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály,

sladký třešně zrály a jak ${
m {\bf G7}}$ to bylo

C dál.

Tam jak je ta skála, ta velká bílá skála, tak tam vám holka stála a bourák opodál.

A moc se na mne smála, zdálky už se smála

i zblízka se pak smála a já se taky smál.

Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály, sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,

dlouho mě má ráda, abych prej si jí vzal.

Ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,

jen abych jí měl rád a žil s ní jako král.

Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály, sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

Pokud je mi známo, já řek jenom: "Dámo,

milá hezká dámo, zač bych potom stál. Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracey, svoji malou Gracey a tý jsem srdce dal."

Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály, sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

Jó u tý skály, dál třešně zrály, k Modrejm horám v dáli, teplej vítr vál. A já od tý skály, od tý bílý skály, sluncem který pálí, zas hnal svý stádo dál.

Jó třešně zrály, u tý bílý skály, sluncem, který pálí, jsem hnál svý stádo dál

93 Tuhle rundu platím já

 $egin{array}{cccc} {f C} & {f F} & {f C} \\ {
m J\'a} & {
m u \ mar\'iny \ slou\'zil} \end{array}$

 $egin{array}{cccc} {f C} & {f F} & {f C} \\ {f a} & {f po} & {m mor\'ich} & {f se} & {f plou\'zil} \end{array}$

C Em Dm C a každej všivej oce - án

G7 c se pro mě v louži zoužil.

F C G7
:Jó, hó, hó, tuhle rundu platím
C:
já. :

My s lodí jménem Bella co do Šanghaje jela my rok a půl stáli v Liverpoolu nalitý jak děla.

| ||:Jó, hó, hó, tuhle rundu platím já.:|| A jedna malá treska moc milá a moc hezká ta s kytkou v tlamě čeká na mě možná ještě dneska.

| ||:Jó, hó, hó, tuhle rundu platím já.:|| Já nemám jiný přání než nechat vandrování mít hospodu a pro vodu už nikdy nebejt k mání.

Jó, hó, hó, tuhle rundu platím já. Jó, hó, hó, tuhle rundu táhneš sám.

94

Tulácký ráno

Dm Posvátný je mi každý ráno, Am Dn když ze sna budí šumící les

a když se zvedám s písničkou známou \mathbf{Am} a přezky chřestí o skalnatou \mathbf{Dm}

 \mathbf{Dm} mez.

Dm Tulácký ráno na kemp se snáší, B C F za chvíli půjdem toulat se dál Dm

a vodou z říčky oheň se zháší, B C Dm tak zase půjdem toulat se dál.

Posvátný je můj každý večer, když oči k ohni vždy vrací se zpět, tam mnohý z pánů měl by se kouknout a hned by věděl, jakej chcem svět.

Tulácký ráno na kemp se snáší, za chvíli půjdem toulat se dál a vodou z říčky oheň se zháší, tak zase půjdem toulat se dál.

Posvátný je mi každý slovo, když lesní moudrost a přírodu zná, bobříků sílu a odvahu touhy, kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

l:Tulácký ráno na kemp se snáší, za chvíli půjdem toulat se dál a vodou z říčky oheň se zháší, tak zase půjdem toulat se dál.:

95

Údolí krásných žab

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{D} \\ \mathrm{Kam} \ \mathrm{se} \ \mathrm{v} \\ \mathrm{sichni} \ \mathrm{t} \\ \mathrm{e} \\ \mathrm{s} \\ \mathrm{f} \ \mathrm{j} \\ \mathrm{a} \ \mathrm{to} \\ \mathrm{v} \\ \mathrm{fm} \ \mathrm{i} \ \mathrm{ty} \ \mathrm{to} \\ \mathrm{zn} \\ \mathrm{a} \\ \mathrm{s}. \end{array}$

Tam, kde čeká tábor stanový, A7 D ten přítel náš, ten přítel náš.

D D7 G
Tam v dálce u starého mlýna
D
teče řeka líná,
A7 D
v měkké trávě záda nebolí.
D7 G

D7 G Tam hukot jezu i zpěv žabí

láká nás a vábí,

A7 tam je naše krásné údolí.

Pionýři tábor postaví, s tím jak v něm žít si poradí. Ožije i náhon bublavý, o šťastný smích a o mládí.

Tam v dálce u starého mlýna teče řeka líná, v měkké trávě záda nebolí. Tam hukot jezu i zpěv žabí láká nás a vábí, tam je naše krásné údolí.

Přídou chvíle her a soutěží, kdo první byl, kdo poslední, o to přece tolik neběží, chcem šťěstně žít, těch dvacet dní.

Tam v dálce u starého mlýna teče řeka líná, v měkké trávě záda nebolí. Tam hukot jezu i zpěv žabí láká nás a vábí. tam je naše krásné údolí.

96 Variace na renesanční tém

$\mathbf{Am} \ \mathbf{F} \ \mathbf{G} \ \mathbf{Am} (\times 6)$

Am7 Am6 Am Am7 Am6

Am F G Láska je jako večernice plující černou Am oblohou,

Am F G zavřete dveře na petlice, zhasněte v

> Am domě všechny svíce!

Am Am opevněte svoje těla, vy, kterým
Am srdce zkameněla.

CGAmFDD

Dm Em7 Am Am7 Am6 Am

Am7 Am6

Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,

námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,

láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,

l:které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.:

CGAmFDD

Dm Em7 Am Am7 Am6 Am

Am7 Am6

Láska je jako večernice plující černou oblohou!
||:Náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou!:||

C G Am F D D

Dm Em7 Am Am7 Am6 Am

Am7 Am6 Am

97 Včelín

| Am G Am G | Sousedovic Věra má jako žádná jiná | Am G | Am Em Viděl jsem ji včera máchat dole u | Am včelína : | |

:Am :Dole dole dole dole C Dole dole dole

G Hej dole dole dole

Am : Dole u včelína :

Líčka jako růže máš, já tě musím dostat

Nic ti nepomůže spát - skočím třeba do sna: |

||:Dole dole dole Dole dole dole Hej dole dole dole Dole u včelína:||

l:Ať v poledne radost má, slunko hezky hřeje

Když se na mě podívá, dám jí co si přeje:

|:Dole dole dole Dole dole dole Hej dole dole dole Dole u včelína:

l:Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi

Ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali:

|:Dole dole dole Dole dole dole Hej dole dole dole Dole u včelína:||(×4) 98 Větře větříčku S četry nejsou žerty Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíf

C G Am F C G
Větře, větříčku, běžíš po poli,

C C7
pofoukej mi mou hlavičku,

F Fm
pofoukej mi mou hlavičku ať
C G C
ne-bo-lí - :

Petře, Petříčku chlapče rozmilý, ||:my bychom se k sobě tolik, my bychom se k sobě tolik hodili :||

Voda voděnka hladí oblázky, l:takové je pohlazení, takové je pohlazení od lásky :

99

Vím jedno oudolí

Princezna ze mlejna

C F C
Vím jedno návrší zámek nádhernej
C F
z nejhezčích pohádek ho znám
: F
:stavěnej z křišťálu
C Sahá k nebi pomálu

povětří přijde k duhu princeznám.:

Bílý je lilium bílej krásnej sen bílý je pravý hedvábí

lijdu cestou necestou za svou bílou nevěstou jiná mě na tom světě nevábí.:

Vím jedno oudolí vím já pěknej mlejn dobře to v tomhle mlejně znám libydlí tam panenka voči má jak pomněnka jinou už na tom světě nehledám.:

Vím jedno oudolí vím já pěknej mlejn míří sem cesta s přívozem lijde cesta necesta tady je má nevěsta nerovná se jí žádná z princezen.:

Vím jedno oudolí vím já pěknej mlejn vedle nej rybník s rákosím l:ta dívčí co ji znám je má bíla princezna tu si já vod pantáty vyprosím.:

Voda voděnka S čerty nejsou žerty Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíf

C G Am F C G Voda, voděnka, hladí oblázky, C C7 :takové je pohlazení, F Fm C G C : takové je pohlazení od lásky :

Kdo se té vody jednou napije, li:ten své srdce neuhlídá, ten své srdce neuhlídá, ztratí je :

Větře, větříčku, běžíš po poli, |:pofoukej mi mou hlavičku. pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí :||

Když se dvě srdce šťastně potkají, lina voděnce chladné ledy, na voděnce chladné ledy pukají : I Lá isem tvá milá tv. isi můi milý

Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý, l:co bychom se o samotě, co bychom se o samotě trápili :

101 Zabili, zabili

D G Em G Zabili, zabili chlapa z Koločavy, D G Em G řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

D G
Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
D G
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
D G D
není, není tu.

Špatně ho zabili, špatně pochovali, vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

Bylo tu, není tu, havrani na plotu, bylo víno v sudě, teď tam voda bude, není, není tu.

Vítr ho roznesl po dalekém kraji, havrani pro něho po poli krákají.

Bylo tu, není tu, havrani na plotu, bylo víno v sudě, teď tam voda bude, není, není tu.

Kráká starý havran, krákat nepřestane, dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

102 Zatanči

Am C G Am
Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
C G Am
zatanči a vetkni nůž do mých zad,
C G Am
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na
Am
zemi skončí,
C G Am
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Zatanči, jako se okolo ohně tančí, zatanči jako na vodě loď, zatanči jako to slunce mezi pomeranči, zatanči, a pak ke mně pojď.

Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa, polož dlaň nestoudně na moji hruď, obejmi, má milá, obejmi moje bedra, obejmi je pevně a mojí buď.

Zatanči, jako se okolo ohně tančí, zatanči jako na vodě loď, zatanči jako to slunce mezi pomeranči, zatanči, a pak ke mně pojď.

Nový den než začne, má milá, nežli začne, nový den než začne, nasyť můj hlad, zatanči, má milá, pro moje oči lačné, zatanči a já budu ti hrát.

| Zatanči, jako se okolo ohně tančí, zatanči jako na vodě loď, zatanči jako to slunce mezi pomeranči, zatanči, a pak ke mně pojď:

103 Zatímco se koupeš

Hm D
Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
G A7 D
na největší loupež ve mně se střádá,
Gdim Hm
tak, jako se dáváš vodě,
Fdim A7
vezmu si tě já, já - zloděj.

Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu piju druhou kávu a kouřím třetí spartu a za velmi tenkou stěnou slyším, jak se mydlíš pěnou.

Nechej vodu vodou, \mathbf{G} jen ať si klidně \mathbf{D} teče,

chápej, že touha je touha a čas se \mathbf{D}

pomalu vleče,

 \mathbf{Em} \mathbf{G} cigareta hasne, káva stydne, krev se \mathbf{D} pění,

bylo by to krásné, kdyby srdce bylo \mathbf{G} \mathbf{D} klidné, ale ono není.

Zatímco se koupeš, umýváš si záda, svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá, a až budeš stát na prahu, všechny peníze dal bych za odvahu.

Nechej vodu vodou, jen ať si klidně
teče,
chápej, že touha je touha a čas se
pomalu vleče,
cigareta hasne, káva stydne, krev se
pění,
bylo by to krásné, kdyby srdce bylo
klidné, ale ono není, hm-hm
Em A7 D Em A7
nebylo a není, hm-hm, zatímco se

104 Zpověď (Stará kotva)

koupeš

C E F Fm Můj život podle lodních řádů běží.
C E Od svýho mládí Johny Whisky Dm G7 jsem. -

C E F Fm Na jménu mém už dávno nezáleží. C G7 C Ďas vzal, odkud a z které vísky jsem.

Jsem stará rezem zasviněná kotva, zpuchřelé lano omotáno kol, jsem chlap jenž podepsat se umí sotva a denně ze mně táhne alkohol.

Po rodičích mých tážete se zkrátka, jsem dítě lásky otec Jižní Kříž, půlnoční tajfun to je moje matka, tak nalej Johny whisky, či snad spíš.

S Hornovým mysem říkáme si bratře, kdejaký přístav tam já ženu mám, tak Johny nalej, ňák mi vyschlo v patře a vůbec pane co se zpovídám.

Jsem stará rezem zasviněná kotva, zpuchřelý lano omotáno kol, jsem chlap jenž podepsat se umí sotva a denně ze mně táhne alkohol.

105 Zrcadla

Kapodastr 1

C Dm
V kalužích, po dešti umíněném,
G
zrcadlí se nebe a pouliční šeď
C Em F
Utonulá v moři anonymních tváří,
Am pocuchanou vírou, jak Magdaléna

Máří,
C Dm
Špičkou boty lehounce ten chmurný

obraz světa roztříštím.

C7 F G
bílou,
C7 F G C
mezi ošklivostí slov a krásou labutí.
C7 F G
Mezi ošklivostí slov a krásou labutí.
C7 F G
Kdo hledá souvislost mezi důvěrou a
C
vírou,

Do větru jdou slova plná přání. Není vůbec snadné hledat stejnou řeč S večerem, když člověk cítí osamělost Nemusí hned s lahví hrát si na dospělost Spočítej si hvězdy a hned se najde cesta kudy dál

narodil se v prázdném století.

Kdo zkouší stavět most mezi černou a bílou, mezi ošklivostí slov a krásou labutí. Kdo hledá souvislost mezi důvěrou a vírou, narodil se v prázdném století.

Na cestu nám ještě slunce svítí Proč si lámat hlavu se ztrátou iluzí Najdeme-li v sobě i pro druhé chvilku Neskončila ještě doba romantických snílků

Znovu s moudrou hloupostí vracíme se zpátky do lesů

i:Kdo zkouší stavět most mezi černou a bílou,
mezi ošklivostí slov a krásou labutí.
Kdo hledá souvislost mezi důvěrou a
vírou,

narodil se v prázdném století : Kdo zkouší stavět most mezi černou a bílou

106 Zrození hvězd

AAAE

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{A} & \mathbf{D} \\ \text{Zrození hvězd čas vykřesá kvapem} \\ \mathbf{F}^\# \mathbf{m} & \mathbf{C}^\# \mathbf{m} \\ \text{a můžou mě vést, až vyryju drápem} \\ \mathbf{D} & \mathbf{F}^\# \mathbf{m} \\ \text{staré medvědice do skály větrů} \end{array}$

E4 E Tvůj obličej.

Kraj otěhotněl, jak prvnička v máji, tou padlou tmou a někde ve stáji se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně blíž.

D A březí klisna

má oči jako Ty a sedlo z něhy, D

možná se jí stýská,

možná je zraněná a možná je Ty, \mathbf{D}

všechno možná,

všechno možná bude lepší než dřív.

Let létavice mně do uší zpívá, píseň panice, co z tváře Ti slíbá tvůj vodopád slz a měsíční prach, co Ty víš.

Kraj indiánů mě úsvitem vítá a ranní déšť mou rytinu smývá, jsi vzdálená víc, co můžu Ti říct, můžu říct...

Jen to, že březí klisna má oči jako Ty a sedlo z něhy, možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je Ty, všechno možná, všechno možná bude lepší než dřív. A březí klisna má oči jako Ty a sedlo z něhy, možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je Ty, všechno možná, všechno možná bude lepší než dřív.

107 Zvedni na pozdrav ruku

C G C
Toho rána, kdy kapky rosy

Am G Dm G
z kalichu hor slunce lačně pilo,
C G F Dm
nebe, které jak šperk orla nosí,
C Em G C
sě k Zemi so poklonile

až k zemi se poklonilo.

C G C

Muž a kůň spolu pod tím nebem

Am G Dm G

zvolna klesají po úbočí,

C G F Dm

a vědí, že svět je jenom jeden,

C G Am I

že se pro všechny stejně točí,

Č G C

že se pro všechny stejně točí.

Am Em

Zvedni na pozdrav ruku,

F C

když přítel přichází

Am F C

jsou věci, které nezvládneš sám.

Am Em

Všechen smutek a bolest

F C

snáze přechází,

G

když víš, tam za horou přítele

Am D

mám,

C G C

tam za horou přítele mám.

Tak muž a kůň setkali se s chlapcem, jemuž osud vše co měl, vzal, a možná na té křižovatce jejich stezky spojil Velký Duch sám, jejich stezky spojil Velký Duch sám. l:Zvedni na pozdrav ruku, když přítel přichází, jsou věci, které nezvládneš sám. Všechen smutek a bolest snáze

když víš, tam za horou přítele mám, tam za horou přítele mám. :||

Kdo je přítel, ten nenechá tě bez vody v poušti, bez nože v lese rád tě má i když dobře zná tě, až bude zle, vždycky najdete se, až bude zle, vždycky najdete se.

Zvedni na pozdrav ruku, když přítel přichází, jsou věci, které nezvládneš sám. Všechen smutek a bolest snáze přechází, když víš, tam za horou přítele mám, tam za horou přítele mám. Hmmm, za horou přítele mám.

108 Želva

DGDGDGG

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{D} & \mathbf{G} & \mathbf{D} & \mathbf{G} \\ \mathrm{Ne\ moc\ snadno\ se\ \check{z}elva\ po\ dn\check{e}} \\ & \mathbf{D} & \mathbf{G} & \mathbf{D} & \mathbf{G} \end{array}$

honí,

D G D G velmi radno je plavat na dno za

D G D

A Hm Potom počkej, až se zeptá na to, co

tě v mozku lechtá.

D G D G Nic se neboj a vem si něco od

 $\mathbf{D}_{\mathrm{ni.}}$ \mathbf{G} \mathbf{D} \mathbf{G}

Abych zabil dvě mouchy jednou ranou, želví nervy od želvy schovám stranou. Jednu káď tam dám pro sebe, a pak aspoň pět pro tebe.

Víš, má drahá a zbytek je pod vanou.

Maria de la designation della designation della designation della designation della designation della designation della della

jak se vlastně želva hledá,

 \mathbf{G} \mathbf{A} ona ho na něco nachytá,

Ne moc lehce se želva po dně honí, ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní, jeho úsměvse vytratí a to se mu nevyplatí.

Má se nebát želev a spousty vodní!

Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá, ona ho na něco nachytá, i když si to pozděj vyčítá.

109 Zafúkané

 $\mathbf{Am} \mathbf{A2} \mathbf{Am} \mathbf{A2}$

FFFF

Am A2 Am A2

E Am F7maj Am E4sus zafúkané.

Am C G C
Zafúkané, zafúkané

F C Dmi E
kolem mňa všecko je zafúkané

Am C G C
Zafúkané, zafúkané,

F C E Am
kolem mňa všecko je zafúkané

Em D G H7

Em D G H7 Em

Už vašu chalupu z dálky vidím, srdce sa ozvalo, bit ho slyším, snáď enom pár kroků mi zostává, a budu u tvého okénka stát.

| | : Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané.: |

Od tvého okna sa smutný vracám, v závějoch zpátky dom cestu hledám, spadl sněh na srdce zatúlané, aj na mé stopy - sú zafúkané.

||:Zafúkané, zafúkané, | mé stopy k tobě sú zafúkané.:|| Em D G H7

Em D G H7 Em (×4)

110 Avignon Avignon

Kapodastr 2

Někdo má rád disco

G C D
jinej má rád punk

G C D G
někdo vzácný známky sbírá

G C G
jinej koupí tank

G C G
někdo má rád ženský

G C D
jinej celibát

G C D
někdo duhu, jinej neóny

G C G
a já jsem tu rád

C Am C Am
Jsem tu rád, já jsem tu rád
C Am
spoustou věcí si nejsem jistej
D D
ale touhle jedinou - snad
G C D G
že ať je to všechno jak chce
G C G
jsem tu s vámi rád

Někdo adrenalin jinej má rád klid někdo bere tvrdý drogy jinej chce jen pít a jako v půli končí v Avignonu most někdo padne před konečnou jinej řekne dost

Jsem tu rád, já jsem tu rád spoustou věcí si nejsem jistej ale touhle jedinou - snad že ať je to všechno jak chce jsem tu s vámi rád A tam kde jeden svítí zástup chce jen brát a místo těch, co brzo zhasnou zbude tma a chlad jen jiskry vzpomínek můžou trochu hřát zase jsme tu byli spolu

G C G

111 Sing for me

Divinity: Original Sin : Boris Slavov

Am C G D

Come to me, the night is dark
C Come to me, the night is long
G Sing for me, I'll sing along
D C6 Am
Sing for me, Oh sing for me

 \mathbf{Am} Sway with me, we'll make them scream \mathbf{C} Dance with me, we'll make them \mathbf{Em} bleed

Sing for me, I'll sing along

D

Am

Sing for me, Oh sing for me

Am
Listen, do you hear it
C
Listen, do you feel it
G6
Listen, I'm calling you
Am
Cmaj7
Listen, you do know me
Cmaj7
Listen, swing around me
G6
D

Listen, I'm calling you

F Am
You hardly know (hardly know)
F D Am
You hardly know (hardly know)
F D Am
You hardly know (hardly know)
F Dm Am
You hardly know (hardly know)

F Dm Am

F Dm E

(Let's make them scream)

Listen, do you hear it Listen, do you feel it Listen, I'm calling you Listen, you do know me Listen, swing and roll me Listen, I'm calling you

Listen, do you hear it
Listen, do you feel it
Listen, I'm calling you
Listen, you do know me
Listen, swing and roll me
G6 G D
Listen, I'm calling you
(I'm calling you)

E A7 D Cmaj7 G6 D C6

E Cmaj7 G6 D A

112 Muchomůrky bílé Text: Egon Bondy, Hudba: Milan Hlavsa

85	5	5
-5-7-5	7-5-7	5-
$(\times 2)$		

-----6---5---5-----

C Člověk ze zoufalství snadno pomate se muchomůrky bílé budu sbírat v lese $_{\text{O-O-\acute{O}-\acute{O}}}^{\mathbf{C}}\mathbf{F}\mathbf{\ C}\mathbf{\ F}$

Muchomůrky bílé - bělejší než sněhy sním je k ukojení své potřeby něhy

Neprocitnu tady - až na jiným světě muchomůrky bílé budu sbírat v létě

 \mathbf{C} o-o-ó-ó - muchomůrky bílé f C o-o-ó-ó - muchomůrky bílé -----6---5---5------5-7-----7---5---5 $(\times 2)$

113 Creep

Kapodastr 2

$\mathbf{E} \ \mathbf{G}^{\#} \ \mathbf{G}^{\#} \ \mathbf{A} \ \mathbf{A} \ \mathbf{Am} \ \mathbf{Am}$

When you were here before $^{\mathbf{E}}$

Couldn't look you in the eyes

You're just like an angel A

Am Am

Your skin makes me cry

You float like a feather E

 $\mathbf{G}^{\#}$, $\mathbf{G}^{\#}$

In a beautiful weather

A A

I wish I was special

You're so fucking special Am

But I'm a creep

 $\mathbf{G}^{\#}$ I'm a weirdo

What the hell am I doing here A

 $\begin{array}{ccc} & \mathbf{Am} & \mathbf{Am} \\ \mathrm{I~don't~belong~here} & \mathbf{Am} \end{array}$

I don't care if it hurts
I wanna have control
I wanna perfect body
I want a perfect soul
I want you to notice
When I'm not around
You're so fucking special
I wish I was special...

But I'm a creep I'm a weirdo What the hell am I doing here I don't belong here Oooh, she's running away oooh, $\mathbf{G}^{\#}$

A A Am Am Am she's running, she run, run, run,

 $\mathbf{E} \mathbf{G}^{\#} \mathbf{A} \mathbf{Am}$ Ru-uu-un, run

 $\mathbf{E} \mathbf{G}^{\#} \mathbf{A} \mathbf{Am}$ Ru-uu-un, run

Whatever makes you happy Whatever you want You're so fucking special Wish I was special...

But I'm a creep I'm a weirdo What the hell am I doing here

I don't belong here

I don't belong here

No Cock Like Horse Cock Pepper Coyote

F C G Am

FCGG

 $egin{array}{cccc} \mathbf{C} & \mathbf{Am} \\ \mathrm{My} & \mathrm{neighbors} & \mathrm{ask} & \mathrm{me} & \mathrm{why} & \mathrm{I'm} & \mathrm{limping} \\ & \mathrm{down} & \mathrm{the} & \mathrm{way} \\ \end{array}$

C Am And who that fellow was that came by vesterday

 $\displaystyle \mathop{\mathbf{F}}_{\text{I}} \mathop{\mathbf{C}}_{\text{quickly turn my face before I start to}$

blush

Cause frankly there is nothing I can say I've always had a thing for pushing the extremes

And I've just got a thing you won't find in the magazines

This molded silicone has got me begging please

Give me more of what I really need

Cause there is no cock like horse cock

Send your asshole into shock

You need horse cock of course-cock \mathbf{C}

Grab the lube and slam the day away

My shaft is quivering, my balls are turning blue and

I think of drinking in a foot or even two My favorite stallion that I keep in my top drawer

Slip it in and out be dripping goo

As I take more cock, horse cock Shut the door and turn the lock Is your cock a horse cock? You will never hear me saying neigh

Cause there is no cock like horse cock Rub my dick inside a sock Don't stop now, horse cock Stretch out my insides and make me bray

 \mathbf{F} \mathbf{C} My lovely horse cock, horse cock

G Am

 $f{G}$ $f{C}$ Horse cock, horse cock

 \mathbf{G}

115 Cesta nikam Mé království Znouzectnost

Vysoký jsou vlny a studená je voda

G D G
a zuby žraloků jsou ostrý jako nůž

G C G
plachet jen půlka a plná je záplat

G D G
racek se chechtá - že může bejt hůř

G C G
na návnadu z fuseklí chytá kuchař myši

G D G
hodně dobrej gáblík nám dneska udělá

G C G
my držíme dietu - jiskry naděje v očích

G D G
kdy ze strážního koše plavčík zavolá:

C G
Ahoj ahoj - země na obzoru
A C D
ostrov pokladů bohatství a sláva
C G
ahoj ahoj - země na obzoru
A D G
nám na vlajce se směje smrtka zubatá
C D G
lala lala la

Vítr po nás hází kapky slaný vody kormidelník pouští ze svý dýmky dým dlouho máme v hlavách orgie a hody až kapitán ze řetězu nás na břeh vypustí on od mala má místo nohy koloběžku ze dřeva

jedno oko skleněný a ruku z plastiku jeho pobočník moc žvanil - co bylo dál říct netřeba zas všichni radši mlčí - jen žádnou paniku

Ahoj ahoj - země na obzoru ostrov pokladů bohatství a sláva ahoj ahoj - země na obzoru nám na vlajce se směje smrtka zubatá lala-lala-la

Zbláznil se nám kompas a máme divný mapy moře hodilo nám flašku a z ní vypadly byly trochu vlhký a kus jich asi chyběl plavčík nám je luštil celou noc a den tak plujem pořád na západ pod bouřkovými mraky střelnej prach nám navlhnul a šavle žere ten ostrov jednou najdeme - i bez pořádný mapy možná jistě zítra - když nebude to dnes Ahoj ahoj - země na obzoru ostrov pokladů bohatství a sláva ahoj ahoj - země na obzoru nám na vlajce se směje smrtka zubatá :lá-lá smrtka zubatá:

CDG

116 You Are My Sunshine

Verse:		2	0
0-0h2-22 22	0-2	0-2-2h3 2	3-0h2
22- 0-2-2h3 2	3-0h2	0-22h3 2	3-00-2 2-

Chorus:		2 2 0
0-0h2-22-0-	20-2-2h3	33-0h2
2		
2-0- 0-2-2h3 2	3-0h20-2	-2h3-00-2
		_

The other night dear, as I laid sleeping, I dreamed I held you in my arms. When I awoke dear, I was mistaken so I bowed my head and I cried.

You are my sunshine, my only sunshine. You make me happy when skies are gray. You'll never know dear, how much I love you. Please don't take my sunshine away.

I've always loved you, and made you happy and nothing else could come between. But now you've left me, to love another. You have shattered all of my dreams.

You are my sunshine, my only sunshine. You make me happy when skies are gray. You'll never know dear, how much I love you. Please don't take my sunshine away.

117 Jdem zpátky do lesů

 ${f Am7}$ ${f D7}$ ${f G}$ ${f D7}$ ${f G}$ ${f D7}$ ${f G}$ Sedím na kolejích, které nikam nevedou,

Am7 D7 G D7 G koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,

Am7 D7 G Em mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,

 ${f Am7}$ jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G Z ráje, my vyhnaní z ráje,

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Am7} \, \mathbf{C7} & \mathbf{G} & \mathbf{D7} \\ \mathrm{kde} \, \, \mathrm{není} \, \, \mathrm{u\check{z}} \, \, \mathrm{m\'sta}, & \mathrm{prej} \, \, \mathrm{n\check{e}co} \, \, \mathrm{se} \, \, \mathrm{chyst\acute{a}}, \, \mathrm{o}\text{-}\acute{o}\text{-}\mathrm{o}. \end{array}$

G Em Z ráje nablýskaných plesů,

Am7 C7 G jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe, málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe, šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí, i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

Z ráje, my vyhnaní z ráje, kde není už místa, prej něco se chystá, o-ó-o. Z ráje nablýskaných plesů, jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou, a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou, zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou, v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Z ráje, my vyhnaní z ráje, kde není už místa, prej něco se chystá, o-ó-o. Z ráje nablýskaných plesů, jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

118 *Прощай*

Kapodastr 1

Am C D Am $(\times 3)$ \mathbf{D} Прощай, и если навсегда, то навсегда прощай, Когда б за край — иди, прощай и помни обо мне! - близко край — а там туман, Январь хохочет, вечно пьян, \mathbf{G} Я заключен, как истукан, в кольце его огней Забудь о том, о чем не знал, забудь мои слова, Не мной не сказаны слова, и ты о них забудь, А там за краем рыщет тьма, Как никогда, близка зима, И тень твоя, мою обняв, уходит снова в путь

 Am
 F
 C
 G

 3a
 краем вечности, беспечности, конечности пурги —

 Am
 F
 C
 G

 Когда не с нами были сны, когда мы не смыкали глаз;

 Am
 F
 C
 G

 Мы
 не проснемся, не вернемся ни друг к другу, ни к
 другим

 Dm
 G
 Am

 С обратной стороны зеркального стекла

Am C D Am $(\times 3)$

Когда средь угольев утра ты станешь мне чужой, Когда я стану и тебе чужим, моя душа: Держись за воздух ледяной, За воздух острый и стальной, Он между нами стал стеной, осталось лишь дышать

За краем вечности, беспечности, конечности пурги — Когда не с нами были сны, когда мы не смыкали глаз; Мы не проснемся, не вернемся ни друг к другу, ни к другим С обратной стороны зеркального стекла

За краем ясных, и ненастных, и напрасных зимних дней, Когда без звука рвется синь, когда и ночь без сна бела, Мы не вернемся ни друг к другу, ни к себе С обратной стороны зеркального стекла **Ат С D Ат** (×3)

119 Písek

capo 3

Am D G E7
Jako pí z sek přesíváš mě mezi

Jako pí - sek přesíváš mě mezi prsty,

Dm E7 Am G C stejně ti dlaně prázdný zůs - ta-nou,

Dm G ani vodu nepřeliješ sítem,

C Em Am někdy je strašně málo chtít,

Dm E7 Am G C já nejsem z těch, co po těžký ráně ne - vstanou.

Dm G Ani vodu nepřeliješ sítem,

C Em Am někdy je strašně málo chtít,

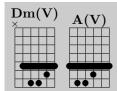
Dm E7 Am G Am já nejsem z těch, co po těžký ráně ne - vstanou.

Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš, zdá se, že nemíníš mě vážně brát. kolik času nám to ještě schází, nebo je všechen dávno pryč, a za čím se to vlastně máme stále hnát? Kolik času nám to ještě schází, nebo je všechen dávno pryč, a za čím se to vlastně máme stále hnát?

Jako kámen najednou mi v cestě stojíš, vím, že se leccos těžko obchází, radši zkusím někde jiný příběh, který bude lepší konec mít, ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. Radši zkusím někde jiný příběh, který bude lepší konec mít, ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš.

Jako písek přesíváš mě mezi prsty, stejně ti dlaně prázdný zůstanou, ani vodu nepřeliješ sítem, někdy je strašně málo chtít,

120 Половинка

První strofa fingerstyle $Dm \downarrow \downarrow \downarrow \uparrow B \downarrow \downarrow \downarrow \downarrow \uparrow F \downarrow \downarrow \downarrow \uparrow A \downarrow \downarrow \downarrow$ Poslední verš strofy 1 úder / 1 akord

Dm B F A

 Dm
 B
 F
 A
 Dm

 y
 ночного огня
 под огромной луной

 Dm
 B
 F
 A
 Dm

 Tемный
 лес укрывал нас
 зеленой листвой

 Dm
 B
 F
 A
 Dm

 Я тебя
 целовал
 у ночного огня

 Dm
 B
 F
 A

 Я тебе
 подарил

 Dm
 половинку себя

Свет далекой звезды, песни птиц до утра Ты смотрела в глаза, мои шептала слова Ты не верила мне, но любила меня Я оставил с тобой половинку себя

То, что было, забыто, то, что было, прошло Ты махала мне в след бирюзовым платком Я тебя целовал у ночного огня Ты оставила мне половинку меня

121 Кукла колдуна

1. a 2. verš jeden úder; v poslední sloce 1. a 2. verš vybrnkání akordů; závěrečné akordy bez textu v repetici jeden úder

Dm F Gm Пробираюсь чуть дыша, чтобы не

 \mathbf{A} вспугнуть

 $f{Dm}$ $f{F}$ $f{Gm}$ Tex, кто спит уже давно, тех, кому

 \mathbf{A} не все равно

> **А** заглянуть,

Gm A Чтобы увидеть

Dm Как бессонница в час ночной

Gm A Меняет, нелюдимая, облик твой, **Dm** Чьих невольница ты идей,

Зачем тебе охотиться на людей?

Dm Dm Gm A $(\times 2)$

Крестик на моей груди, на него ты погляди,

Что в тебе способен он резко изменить,

Много книжек я читал, много фокусов видал,

Свою тайну от меня не пытайся скрыть,

Я это видел:

Как бессонница в час ночной Меняет, нелюдимая, облик твой, Чьих невольница ты идей, Зачем тебе охотиться на людей?

Очень жаль, что ты тогда мне поверить не смогла

В то, что новый твой приятель не такой как все.

Ты осталась с ним вдвоем, не зная ничего о нем,

Что для всех опасен он, наплевать тебе,

И ты попала

К настоящему колдуну, Он загубил таких, как ты, не одну Словно куклой и в час ночной Теперь он может управлять тобой!

 $f{B}$ $f{C}$ $f{F}$ Все происходит будто в страшном сне, $f{B}$ $f{Gm}$ $f{A}$ И находиться здесь опасно мне.

 $\mathbf{Dm} \ \mathbf{Dm} \ \mathbf{Gm} \ \mathbf{A} \ (\times 2)$

Dm

122 Твои карие глаза

capo 2

Это небо для тебя, эти звезды для тебя Это солнце светит только для тебя Ты моя любимая, ты моя хорошая Ты моя девчонка - девочка моя

Как хочу чтоб знала ты, про тебя лишь мои сны Как реально вижу будто в жизни я Твои карие глаза, твои сладкие уста Только ты мой ангел, ты моя мечта

Это небо для тебя, эти звезды для тебя Это солнце светит только для тебя Ты моя любимая, ты моя хорошая Ты моя девчонка - девочка моя

Это небо для тебя, эти звезды для тебя Это солнце светит только для тебя Ты моя любимая, ты моя хорошая Ты моя девчонка - девочка моя

123 В темной комнате Ваіл Ligor (Ваина Лиджи-Горяева)

Předehra a sloky po mezi(/přede)hrách vybrnkat akordy, zbytek rytmus. Capo 2

Am F Dm E Am F Dm E Dm G C Am Dm E Am

Am F E Am

В тёмной-тёмной комнате не видно глаз,

Ат В щумном-шумном городе не слышно голоса.

Dm F E Am серой паутине леденящий склад

Dm F E Am Серых сообщений и нелепых фраз.

В затхлом жутком воздухе не чую рук.

В тёмной шумной комнате раздался стук.

Смс сгорели, пусть горят дотла.

Неужели наяву увижу я...

FEAm FEAm FE

Километры -боль. Проверим прочность.

Забери с собой мою порочность.

Слабости заморим, унесем шелка.

Забавляйся меньше, думай голова.

В тёмной-тёмной комнате не видно глаз.

В шумном-шумном городе не слышно голоса.

В серой паутине леденящий склад

Серых сообщений и нелепых фраз.

F E Am **F** Ax, сколько нужно времени для осознания?

 $\mathbf{F} \quad \mathbf{E} \quad \mathbf{Am}$

Ты говоришь: Долго. Сколько можно сил тянуть с меня?

Ожидание – боль, но так удобней.

Зачеркни любовь, ведь спокойней.

Замахни кулак, чтоб выбить эту дурь.

Не жалей меня и как свечу задуй.

$F E Am \qquad F E Am \qquad F E$

Руки не сомкнуть без должной любви.

Рано не уснуть с тревогой в груди.

Убегать не стоит, сидя в комнате.

Побеждает тот, кто видит в темноте.

Ах, сколько нужно времени для осознания?

Ты говоришь: Долго. Очень больно видеть мне тебя.

124 За что мы пьем

Am Am

 Am
 F

 Чистый звон бокалов и родные лица,

 Dm
 Em
 E

 Собрались мы вместе, чтоб повеселиться.

Am F Вспомним как служили, как нам трудно было,

Dm Em E Как твоя девчонка вдруг тебя забыла.

 F
 G

 За что мы пьем, за что мы пьём,

 Em E
 E7
 Am

 Да не за праздничным столом,
 G

 За то мто ручуму ма обучуску

За то, что в жизни не сбылось,

За запах девичьих волос,

За те места, где небо крыша,

Ет Е Е7 Ат За телеграмму замуж вышла,

F G За марш-бросок, глухие стоны,

Е Ат И за десантные погоны.

Вспомним, как ты прыгал в рампу самолета, Как бежал на марше, проклиная что-то, Вспомним, как мы жили сутками в болотах, Так давайте ж выпьем за парней, что в стропах.

За что мы пьем, за что мы пьём, Да не за праздничным столом, За то, что в жизни не сбылось, За запах девичьих волос, За те места, где небо крыша, За телеграмму замуж вышла, За марш-бросок, глухие стоны, И за десантные погоны.

125

Kdybys mě zabila

Robert Křesťan & Druhá tráva – Díl První Robert Křesťan

capo 1

Hm Kdybys mě zabila, G tak vážně nevím, kam tím míříš, D maličko opilá,

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{F}^{\#}\mathbf{m} & \mathbf{H}\mathbf{m} \\ \text{ale} & \text{přímá jako strom.} \end{array}$

Jako bys mluvila

jazykem Vran anebo v jiddiš, $\begin{matrix} \mathbf{O} \\ \mathbf{D} \\ \mathbf{jako} \ \mathbf{bvs} \ \mathbf{uvila} \end{matrix}$

 $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{m}$ $\mathbf{H}\mathbf{m}$ nekonečný palindrom.

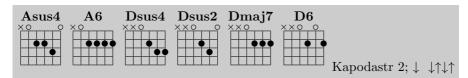
Kdybys mě zabila, tak vážně nevím, co ti vadí, Tiburská Sibyla s hlasem pevným jako zvon. Jako bys cítila, že se ti v prsou rojí hadi, divoká prasíla nebo temný talion.

Kdybys mě zabila, tak vážně nevím, o co kráčí, dívenko spanilá, ale silná jako hrad. Je to snad postilla nebo vavřín v květináči, nikdy jsi nebyla můj věrný federát.

S horkým větrem z kukuřičných polí přilétá i kamení a prach, jen zpříma stát a dýchat, lásko, bolí i s párem zlatých oliv v písčinách.

Kdybys mě zabila se srdcem proměněným v kámen sekerou do týla a já bych běžel smrti vstříc, krajková mantila by se ti svezla z holých ramen, krásná i zběsilá bys mi políbila líc.

126 Annie's Song John Denver

D Dsus4 D Dsus2 D Dmaj7 D6

D G A Hm G D F#m Hm

You fill up my senses like a night in the forest,

A G F#m Em G A Asus4 A

Like the mountains in springtime, like a walk in the rain,

Asus4 G A Hm G D F#m Hm

Like a storm in the desert, like a sleepy blue ocean.

A G F#m Em A7 D Dsus4 D

You fill up my senses. Come fill me again.

Dsus4 G A Hm G D F#m Hm

 $A G F^{\#}m Em G A A6 A7$

Asus4 G A Hm $\frac{G}{\text{Let me give my life to you.}}$ $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{m}$ Hm

A G $F^{\#}m$ Em G A A6 A7

Like the mountains in springtime, like a walk in the rain,

Asus4 G A Hm G D $F^{\#}m$ Hm

Like a storm in the desert, like a sleepy blue ocean.

A G $F^{\#}m$ Em A7

You fill up my senses. Come fill me

D Dsus4 D Dsus4 D Dsus4 D again.

127 Solitary Man

Em Am G Melinda was mine 'til the time Em that I found her

 $\mathbf{G} \quad \underset{\mathrm{Holdin}}{\mathbf{\mathbf{4}m}}, \underset{\mathrm{Jim}}{\mathbf{\mathbf{Am}}}$

 $\mathbf{G} \quad \underset{\mathrm{Lovin'}}{\mathbf{Am}} \quad \mathbf{Am}$

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Em} & \mathbf{Am} \\ & \text{Then Sue came along, loved me} \\ & \mathbf{G} & \mathbf{Em} \\ & \text{strong, that's what I} & \text{thought} \\ \mathbf{G} & \mathbf{Am} \\ & \text{Me and Sue,} \end{array}$

G Am That died, too.

G Don't know that I will but until I

D

can find me

C G

A girl who'll stay and won't play

games behind me

I'll be what I am

A solitary man

Solitary man

I've had it to here, being where love's a small word

Part time thing Paper ring

I know it's been done havin' one girl who loves you

Right or wrong Weak or strong Don't know that I will but until I can find me A girl who'll stay and won't play games behind me I'll be what I am A solitary man Solitary man

Em Am Em Am

Don't know that I will but until I can find me A girl who'll stay and won't play games behind me I'll be what I am A solitary man Solitary man

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Em} & \mathbf{D} & \mathbf{Em} & \mathbf{Em} & \mathbf{D} \\ & \mathrm{Solitary} & \mathbf{man} & \mathbf{D} \\ \mathbf{Em} & \mathbf{D} & \mathbf{Em} & \mathbf{D} \\ & \mathrm{Solitary} & \mathbf{man} & \mathbf{D} \end{array}$

128

Moonlight Shadow

Kapo 4

Am F

The last that ever she saw him

G C G

Carried away by a moonlight shadow

Am F

He passed on worried and warning

G C G

Carried away by a moonlight shadow.

C G

Lost in a riddle that Saturday night

Am F G

Far away on the other side.

He was caught in the middle of a G desperate fight

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Am} & \mathbf{F} \\ \text{And she couldn't find how to push} \\ \mathbf{G} \\ \text{through} \end{array}$

The trees that whisper in the evening Carried away by a moonlight shadow Sing a song of sorrow and grieving Carried away by a moonlight shadow All she saw was a silhouette of a gun Far away on the other side.

He was shot six times by a man on the run

And she couldn't find how to push through

C G
I stay
C G
I pray
C F G
I see you in heaven far away
C G
I stay
C G
I pray
C G
I pray
C G
One day

Four am in the morning
Carried away by a moonlight shadow
I watched your vision forming
Carried away by a moonlight shadow
Star was light in a silvery night
Far away on the other side
Will you come to talk to me this night
But she couldn't find how to push
through

I stay
I pray
I see you in heaven far away
I stay
I pray
I see you in heaven One day

Am F G

Am F G Far away on the other side.

Am F G

 ${\bf C}$ Caught in the middle of a hundred and

five

The night was heavy but the air was

alive

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Am} & \mathbf{F} \\ \text{But she couldn't find how to push} \\ \mathbf{G} \\ \text{through} \end{array}$

Carried away by a moonlight shadow $\begin{array}{ccc} \mathbf{C} & \mathbf{G} \\ \mathbf{G} \\ \mathbf{C} & \mathbf{G} \\ \mathbf{G} \end{array}$ Carried away by a moonlight shadow

Am F G Far away on the other side.

Rose Tattoo

Místo vybrnkávání lze použít Am C G Am
Am C The pictures tell the story, this life has many shades
G Am I'd wake up every morning and before I'd start each day
Am I'd take a drag from last nights cigarette that smoldered in it's tray
G Dm Am And down a little something, then be on my way
I traveled far and wide and laid this head in many ports I was guided by a compass, I saw beauty to the north I drew the tales of many lives and wore the faces of my own
I had these memories all around me so I $\overline{\mathbf{Dm}}$ wouldn't be alone
C Some may be from showing up, others are from growing up, sometimes I was so
Am messed up and didn't have a clue
C G Dm l ain't winning no one over, I wear it just for you, I got your name written here
Am in a rose tattoo
Am In a rose tattoo, in a rose tattoo, I got your name written here in a rose tattoo

Am This ones for the mighty sea, mischief, gold and piracy
G Am This ones for the man that raised me, taught me sacrifice and bravery
Am This ones for our favorite game, black and gold, we wave the flag
G This ones for my family name, with pride I wear it to the grave
Some may be from showing up, others are from growing up, sometimes I was so messed up and didn't have a clue I ain't winning no one over, I wear it just for you, I got your name written here in a rose tattoo
In a rose tattoo, in a rose tattoo, I got your name written here in a rose tattoo C G Dm Am In a rose tattoo, in a rose tattoo, I got your name written here in a rose tattoo
This one means the most to me it stays here for eternity G Am A ship that always stays the course, an anchor for my every choice F A rose that shines down from above, I signed and sealed these words in blood G I heard them once, sung in a song, it played again and we sang along
Mezihra; příští 2 verš jednou udeřit akord a pak vyťukávat
Am C You'll always be here with me, even if you're gone G Dm You'll always have my love, our memory will live on
Some may be from showing up, others are from growing up, sometimes I was so messed up and didn't have a clue I ain't winning no one over, I wear it just for you, I got your name written here in a rose tattoo
In a rose tattoo, in a rose tattoo, I got your name written here in a rose tattoo Am In a rose tattoo, in a rose tattoo, with pride I'll wear it to the grave for you
C G Dm Am In a rose tattoo, in a rose tattoo, I got your name written here in a rose tattoo C G Dm Am In a rose tattoo, in a rose tattoo, signed and sealed in blood I would die for you
2x intro + G Am

130 Růže z papíru

Dm E7 Gm Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,

Am hlava třeští, asi tě mám rád,

stále někdo říká: vzbuď se, věčně trhá nit,

 \mathbf{Am} studenou sprchu měl bych si dát.

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

Dm v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,

Am že nebe modrý ještě smysl má.

Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má, tak jsem asi jinej, teď to víš, možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať, třeba z ní mou lásku vytušíš.

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru, dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já, v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru, že nebe modrý ještě smysl má.

Dm E7 Gm Am Dm E7 Gm Am Dm

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru, dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já, v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru, že nebe modrý ještě smysl má.

131 Pozdravuj

 ${\bf Dmi}_{\bf Pozdravuj}$ na druhym břehu,

 \mathbf{F} pozdravuj všechny který už tam sou.

Dmi Pozdravuj všechny hlavně mýho dědu,

F C vyřiď mu prosím, že houby letos nerostou.

Řekni mu, že jsem v půlce běhu, že se mi někdy hodně těžce dejchá. Ze sedu přecházim do lehu, když venku prší a trochu se blejská.

Dmi G F C

Pozdravuj na druhý straně, Vyřiď mu prosím, že často na něj myslím. Pozdravuj na druhý straně. Děkuju za kolo, za vzduchovku, za saně.

B Všechno se mění,

co bylo není,

C myslím na tvý oči,

F ty jsou pořád stejný.

Všechno se mění,

F co bylo není. C A

Pozdravuj na druhym břehu, pozdravuj všechny který už tam sou. Pozdravuj všechny hlavně mýho dědu, Ať se mi zeptá lkdy si mě tam taky pozvou:

|:Všechno se mění, co bylo není, myslím na tvý oči, ty jsou pořád stejný. Všechno se mění, co bylo není. :|

Boulevard of Broken Dreams

Kapo 1; $\downarrow \downarrow \downarrow \uparrow$

 \parallel Em G D A

Em G I walk a lonely road,

the only one that $\overset{\mathbf{A}}{\mathbf{I}}$ have ever known

Don't know where it goes,

Don't know where it goes,

D A Em

but it's home to me and I walk alone

I walk this empty street,
on the boulevard of broken dreams

Where the city sleeps,
and I'm the only one and I walk alone

Em G D A Em I walk alone, I walk alone
Em G D A I walk alone, I walk a...

C G My shadow's the

 $egin{array}{ccc} \mathbf{D} & \mathbf{Em} \\ \mathrm{only\ one\ that\ walks} & \mathrm{beside\ me} \end{array}$

C G My shallow

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{D} & \mathbf{Em} \\ \text{heart's the only thing that's beating} \end{array}$

C G Sometimes I

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{D} & \mathbf{Em} \\ \text{wish someone out there} & \text{will find me} \end{array}$

C G H7
Till then I walk alone

Em G D A Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah Ahhh-Ah

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Em} & \mathbf{G} & \mathbf{D} & \mathbf{A} \\ \mathrm{haaa\text{-}ah} & \mathrm{Ah\text{-}Ah} & \mathrm{Ah\text{-}Ah} & \mathrm{Ah\text{-}Ah} \end{array}$

I'm walking down the line that divides me somewhere in my mind On the border line of the edge and where I walk alone Read between the lines What's fucked up and everything's

alright

Check my vital signs, to know I'm still alive

And I walk alone

I walk alone, I walk alone I walk alone, I walk a...

My shadow's the only one that walks beside me My shallow

heart's the only thing that's beating Sometimes I

wish someone out there will find me Till then I walk alone

Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah Ahhh-Ah haaa-ah Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah

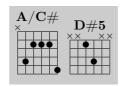
$C G D Em (\times 3)$

C G H H7

I walk this empty street, on the boulevard of broken dreams Where the city sleeps, and I'm the only one and I walk a...

My shadow's the only one that walks beside me My shallow heart's the only thing that's beating Sometimes I wish someone out there will find me Till then I walk alone

Em C D $A/C^{\#}$ G $D^{\#}5$ (×4)

133 Boulevard Of Broken Dreams (Latin cover)

Kapo 1; $\downarrow \downarrow \downarrow \uparrow$ Výslovnost c jako c, pokud je před: e, i, v, ae, oe

Em G D A

Em GEō sōlam viam,

 \mathbf{Em} eam tālem ūnīcam sciō.

nesciō quōrsum it,

sed hīc habitō et sōlus eō.

Eō vacuam viam simul gradiuntur frāctae spēs * Est urbī quiēs, sum hīc ūnicus et solus eo.

 \mathbf{Em} Sōlus eō, sōlus eō Em G D sōlus eō, sōlus eō...

 \mathbf{C} \mathbf{G} Mea umbra

 \mathbf{Em} est ūnica res juxtā iēns,

res palp'tāns

 \mathbf{Em} ūnica 'st meu' cor infirmum,

quibusque

volō fārī: "invenīte

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{G} & \mathbf{H7} \\ \mathrm{m\bar{e}!'', sed \ s\bar{o}lus} & \mathrm{e\bar{o}.} \end{array}$

Em G D A Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah Ahhh-Ah

n **G D A** Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah

Eō līneam. abs quā mea mens dīvīsa est. fīnis līneam marginis, in quā solus eō.

Lege inter versūs, quod est laudāns, quod pēdīcāns est. vītae signa temptā, sīc mē vīv're sciēs. Solus eō.

Sōlus eō, sōlus eō sōlus eō. sōlus eō...

Mea umbra est ūnica res juxtā iēns, res palp'tāns ūnica 'st meu' cor infirmum, quibusque volō fārī: "invenīte mē!", sed sōlus eō.

Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah haaa-ah Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah

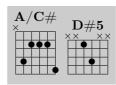
$C G D Em (\times 3)$

CGHH7

Eō vacuam viam, simul gradiuntur frāctae spēs. Est urbī quiēs, et sum ūnicus et solus eo...

Mea umbra est ūnica res juxtā iens, res palp'tāns ūnica 'st meu' cor infirmum, quibusque volō fārī: "invenīte mē!", sed sōlus eō.

Em C D $A/C^{\#}$ G $D^{\#}$ 5 (×4)

134 Песня о друге

V refrénu buď pískat melodii, nebo "na na na"

 \mathbf{Am}

 \mathbf{E}

Если друг оказался вдруг

Am

И не друг и не враг, а так.

A7

_, Dm

Если сразу не разберешь,

 \mathbf{E}

Плох он или хорош.

Dπ

Парня в горы тяни - рискни.

 \mathbf{Am}

Не бросай одного его.

 \mathbf{E}

Пусть он в связке в одной с тобой.

An

Там поймешь, кто такой.

Dm Am E Am

Если парень в горах не ах, Если сразу раскис и вниз, Шаг ступил на ледник и сник, Оступился - и в крик. Значит, рядом с тобой чужой. Ты его не брани - гони. Вверх таких не берут, и тут Про таких не поют.

Dm Am E Am

Если ж он не скулил, не ныл. Пусть он хмур был и зол, но шел, А когда ты упал со скал, Он стонал, но держал. Если шел он с тобой, как в бой, На вершине стоял хмельной, Значит, как на себя самого, Положись на него. Если шел он с тобой, как в бой, На вершине стоял хмельной, Значит, как на себя самого, Положись на него.

135 Píseň o příteli Владимир Высоцкий, Jaromír Nohavica

V refrénu buď pískat melodii, nebo "na na na"

 \mathbf{Am}

 \mathbf{E}

Myslel sis: přítel můj, a teď

Am

ryba, rak nebo tak či tak,

A7 Dm odpověď bys rád chtěl znát,

můžeš-li na něj dát:

Dm

s sebou do hor ho vem a jdem,

vzhůru po boku bok co krok,

 \mathbf{E} lanem svým s ním se svaž, ať znáš,

Am s kým čest máš, s kým čest máš...

Dm Am E Am

Jestli zlomí jej vzdor těch hor, skrčí nos, ohne hřbet, chce zpět, z ledovců na skalách když má strach a přemýšlí, jak by plách, pak ho znáš, pak ho znáš až-až, jen ho nech, ať si jde, kam chce, nežli s ním, radši sám jdu, sám, takovým nezpívám.

Dm Am E Am

Ale když nekňučel a šel, neskuhral, na dně sil když byl, a když z výšky jsi slít, on tě chyt, neboť byl, kde měl být.

I:Když se bil, když se rval a hnal, zmámen na štítech skal pak stál, je to on, přítel tvůj, při něm stůj, jemu jen důvěřuj!:

136 Враг

Ат F' Как с утра набежали тучи, С на теперь светит месяц ясный. Горько плачет краса-Маруся, Только это теперь напрасно. Парень статный, хмельное лето, Да под осень пришла повестка, Сколько песен об этом спето, Нахрена же такая песня? Звезды светят, девчонка плачет, А парнишке другое снится: Автомат, да вагон удачи, Чтобы бой, чтобы ветер в лица, Чтобы он да удар пропустит Не бывало еще ни разу. Завтра встанет, да песню в зубы, Мать обнимет, да прыгнет в газик.

 Dm
 E
 Am
 F

 И
 вместо прощанья махнув из окна
 загорелой рукой

 Рванется туда, где в дыму и слезах начинается бой,
 Где звезды горят вместе с небом, от дыма не видно ни зги,

 Где за лесом речка, за речкою фронт, а за фронтом враги.

Dm E Враг навсегда остается врагом,

Ат F Не дели с ним хлеб, не зови его в дом,

_ C E

Даже если пока воздух миром запах,

Ат F
Он, хотя и спокойный, но все-таки враг.
Если он, как и ты, не пропил свою честь,
Враг не может быть бывшим, он будет и есть.
Будь же верен прицел, и не дрогни рука,
Ты погибнешь когда пожалеешь врага.

Автомат, да вагон удачи, Только парень опять не весел... Письма ходят, девчонка плачет Добавляя куплеты в песню. Уже год идет наступленье, И пылают чужие хаты, Враг бежит, но что интересно, Что похожи вы с ним как братья. Как и ты дрался с пацанами Со двора, руки разбивая, Провожали его ребята, И девчонка его, рыдая, И обидно, что случай дался б, Он бы бил бы тебя с лихвою -Коль однажды врагом назвался, Будь хотя бы врагом-героем.

И вместо проклятий ему посвящая живые стихи Смеешься о том, что не смерть бы, а водку из этой руки. Дрожит в амбразуре закат, и ухмылка ползет по щекам, Как славно бы выпить сейчас по сто грамм таким лютым врагам...

I Ref.

Это присказка, а не сказка, На войне горе воет волком. Слово «лирика» здесь опасно, Тот, кто ноет, живет не долго. Дан приказ – он оборонялся В темноту по тебе стреляя, По горам ты за ним гонялся По себе его вычисляя: Те же жесты, одни привычки, Боже, может и вправду братья! Не убить – самому не выжить, Ох придти, расспросить бы батю... А в прицеле дрожало небо Слез не пряча. И бой был долгим. Жаль, что он тебе другом не был. Ты сильнее. И слава Богу.

И вместо молитв к небесам посылаешь последний патрон – На память о том, кто был честен и смел, но назвался врагом. Ну вот и закончилась песня, и в общем, закончился бой. Ну что же ты грустен, приятель, теперь твоя правда с тобой...

Ref.

137 Prozor kraj đardina

Em An Dok kasna noćna ura bati s

Em kampanela

u prsi tisno, jedva se diše

Em Ja opet vidin jedno dite srid tinela

H7 Em
od srca kida i pismu piše

Am Jedna zvizda ća je pala Em dušu čistu mu je takla

Am On će slipo da je slidi H sve do raja il' do pakla!

đardina

Em I svitli, svitli jedan prozor kraj

D G H
a iza škura još korde zvone

Em Am
I jeca, jeca ona ista mandolina

Em Am Em H
"Kasna je ura - " - mater ga zove

Em I svitli, svitli jedan prozor moga grada

Dok od lipote srce se cipa

Em Am
I neka leti nebu ova serenada

Em H7 Em
Adio moja mladosti lipa!

Em Am Dok kasna noćna ura bati s

Em kampanela

pijana luna s neba se smije

Em Am Em
Ja opet vidin jedno dite srid tinela

a ništa nije, nije ka prije

Am
Jedna zvizda ća je pala
Em
dušu čistu mu je takla
Am
On će slipo da je slidi
H
od te noći iza cakla!

Am
I svitli svitli,

H
i svitli svitli

Em
prozor kraj dardina

Ref.

138 Тихие весенние дни

Тёплый вечер, и уже не важно,

кто покинут, кто покинул, если в целом не страшно.

Все бредут куда-то, не считая дороги,

не жалея усталые души и ноги.

внутри же зима, но я всё равно знаю,

что скоро сойдут все снега между нами,

и, судя по лицам бредущих прохожих,

они о чём-то мечтают похожем...

 \mathbf{Am} В эти тихие весенние дни

люди остаются, остаются одни,

они пытаются читать между строчек,

заполняя размышленьями ночи.

Нет мочи и желания спать!

Я буду вместе с ними обо всём вспоминать,

на звёзды глядеть и о чём-то молчать,

да в мыслях гулять по обветренным крышам

к небу всё ближе...

Утром опять по делам и машинам,

не взглянувши в глаза, провожаем уж спины,

закопавшись в себе и в холодном апреле,

мы сжигаем часы, а порой и недели.

да в мыслях гулять по обветренным крышам

Е Надеюсь, что ближе

Е к небу всё ближе...:

139 Ružová záhrada

Chcela by si vedieť prečo keď sa večer dívaš na správy ťa každá bez vínimky pravidelne každá otrávi a prečo človek ktorý ťa mal tak rád zrazu odišiel odišiel tak sám...

E H F#m

Možno že to hneď nepochopíš

A E

snívať môžeš jedine keď spíš

H F#m

život nie je ružová záhrada

A E

Ježiško sa s nami pohádal

H F#m

na Vianoce s klamstvom na perách

A Zakrývame len svoj vlastný strach

H F#m A

prečo nás tu takto nechal stáť?

Chcela by si vediet prečo hlasy ktoré cítiš za sebou ťa pália viac než dotyk na perách s vlastnou cigaretou prečo sa všetci prestanú smiať vzdy až keď sa otočíš svet ide ďalej...

I:Možno že to hneď nepochopíš snívať môžeš jedine keď spíš život nie je ružová záhrada Ježiško sa s nami pohádal na Vianoce s klamstvom na perách zakrývame len svoj vlastný strach prečo nás tu takto nechal stáť?:

140 Ráno

Am F
Keď máš doma opäť ďalší problém,
G C G Am
keď fotra s matkou berú zas tie staré mindráky,
F
že neuspel si opäť v škole,
G C G Am
jak sa to správaš a čo to nosíš za známky.
F
Keď frajerka ti spáva s iným,
G C G Am
s ktorým si včera pil minimálne do rána.
F
A sám si opäť zostal s tými,
G
ktorí ťa vedú nevieš kam.

Keď včera bola tma, tak dnes príde ráno

C F G
a s ním sa skončí sen, čo kradol ti spánok.

Am F G
A svitanie ti úsmev na tvári pripraví.

Am F G
A ty vyhráš ten boj o kľúče od klietky
a aj keď budeš sám, sám proti všetkým,

Am F G ešte nič nekončí, naopak, všetko práve začína.

Keď ti v televízii veľkí klamú, všemožne snažia sa zakryť svoje omyly. A na ulici by ťa fízli za cigu z trávy najradšej do basy hodili. A kruh sa ti už uzatvára, už je ti jasné, život nebeží, jak by si chcel. Ešte ti tu zostáva nádej a končiť s tým prečo.

l:Keď včera bola tma, tak dnes príde ráno a s ním sa skončí sen, čo kradol ti spánok. A svitanie ti úsmev na tvári pripraví. A ty vyhráš ten boj o kľúče od klietky a aj keď budeš sám, sám proti všetkým, ešte nič nekončí, naopak, všetko práve začína.:

141 Трудно быть богом Wallace band

Заглушить все струны кроме 2-х верхних - 6-й и 5-й 6 - всегда открытая. 5 (лады): 7, 9,10, 12, 10, 9, 10, 9, 8 // 7, 9,10, 12, 10, 9, 10, 2.

Ет D Hm Em Грустную сказку спою я вам ныне

Ет D E A M Сказку о злых в Арканаре годах

С Ет Нт Ет Люда простого кровь реками льется

 ${
m B}^{f A}$ ${
m C}$ ${
m D}$ ${
m Em}$ жилах, как яд, растекается страх

Серые псы дона Рэбы ярятся Вновь книгочей закачался в петле Именем Господа зверства творятся Дьявол во плоти живет на земле

Em Em F# G A G H

Потные лица серых гвардейцев В свете костра все страшнее они Но что, дон Румата, ты стал слишком бледен? Ты бог среди ада, пойми и прими

Непросто быть богом в жестокое время, Быть выше, чем жалость, любовь или честь И жить в Арканаре, тупом и надменном, Где слова достаточно, чтоб на кол сесть.

Земля далеко, так забудь ты о доме, Румата Эсторский, лишь стисни эфес. Хамахарская кляча ночною порою Везет тебя в дикий Икающий лес

Ни шагу назад - бремя эксперимента сковало тебя по рукам и ногам И вынужден ты быть вдвойне милосердным Ко всем этим людям, как должно богам.

Batalion 142

Originál capo 3, ale lépe zpívatelné bez.

G Am Em Am Am Em Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá - vá, Am G Am Em Am ostruhami do slabin koně po - há - ní. G Am Em Am C G Am Em Tam na straně polední, čekají ženy, zlaťáky a slá - va, G Am Em Am do výstřelů z karabin zvon už vy - zvá - ní. Víno na kuráž, a pomilovat markytánku, \mathbf{G} Am Em Am zítra do Burgund, batalion za - mí - ří. Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku, C G Am Em Am díky, díky vám královští ver - bí - ři. G Am Em Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrou-tí, Am Em Am na polštáři z kopretin budou vě - čně spát. G Am Em Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti, G Am Em Am za královský hermelín, padne kaž - dý rád. Am C G Am Víno na kuráž, a pomilovat markytánku, \mathbf{G} Am Em Am zítra do Burgund, batalion za - mí - ří. Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku, ${f C}$ ${f G}$ ${f Am}$ ${f Em}$ ${f Am}$ díky, díky vám královští ver - bí - ři. Am C G Am C G Am Em Ar Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro - hý - ří, G Am Em Am

143 Fram Wabi Daněk

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Em} \\ \mathbf{Zas} & \mathbf{m} \mathbf{\check{e}} \text{ to táhne o kus dál,} \\ \mathbf{A} \\ \mathbf{zas} \text{ nemám doma nikde stání,} \\ \mathbf{Am} \\ \mathbf{desítky} \text{ důvodů si sháním,} \\ \mathbf{H7} & \mathbf{Em} \\ \mathbf{u\check{z}} & \mathbf{abych na cestu se dal.} \end{array}$

Em
Pelikán křídly zamával,

A
vítr je příhodný a stálý,

Am
za námi slunce mosty pálí,

H7
Em
tak proč bych ještě vyčkával.

Em
Klenotník měsíc zavřel krám,

Hm
z výkladních skříní šperky sklízí,
Am
obrysy domů v dálce mizí,
Am
H7
tak naposled ti zamávám
Em
z paluby lodi jménem Fram.

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Em} \\ \mathrm{Dávno} & \mathbf{uz} & \mathrm{vyvětral} & \mathrm{se} & \mathrm{dým} \\ \mathbf{A} \\ \mathrm{mých} & \mathrm{věčných} & \mathrm{cigaret} & \mathrm{a} & \mathrm{dýmek}, \\ \mathbf{Am} \\ \mathrm{ty} & \mathrm{ziješ} & \mathrm{jenom} & \mathrm{ze} & \mathrm{vzpomínek} \\ \mathbf{H7} & \mathbf{Em} \\ \mathrm{a} & \mathrm{já} & \mathrm{se} & \mathrm{stále} & \mathrm{nevracím}. \end{array}$

Em
Námořní mapy pokryl prach,

A
mé knihy nikdo neutírá,

Am
nevíš, zda právě neumírám

H7
Em
tam někde na ledových krách.

Em
Klenotník měsíc zavřel krám,
Hm
z výkladu svoje šperky sbírá,
Am
chlap jen tak lehce neumírá,
Am
na
modré lodi jménem Fram
Em
tě za pár roků vyhledám.

144 A te Rehradice

Em D G A Hm Em D A Hm Em

Em D G Pláčó oné pláčó, šohajó vo Tebe, A Hm E D že sme sa dostali, daleko vod sebe, A Hm Em daleko, vod sebe.

Em D G A Hm Em D Hm

 $\mathbf{Em}\ \mathbf{D}\ \mathbf{G}\ \mathbf{A}\ \mathbf{Hm}\ \mathbf{Em}\ \mathbf{D}\ \mathbf{A}\ \mathbf{Hm7}\ \mathbf{Em}$

Em D G A Hm Em D A Hm Em

D G A Hm Em D A Hm7 Em

Em A té Rehradice, na pěkný rovině,

A Hm Em D
teče tam voděnka, dolů po dědině,

Am Hm
je pěkná...

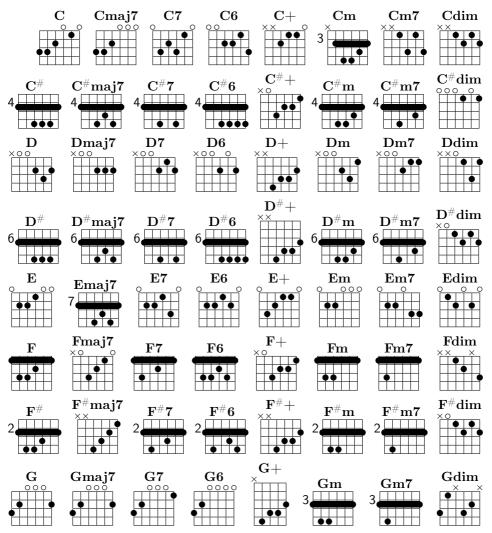
145 Divocí koně

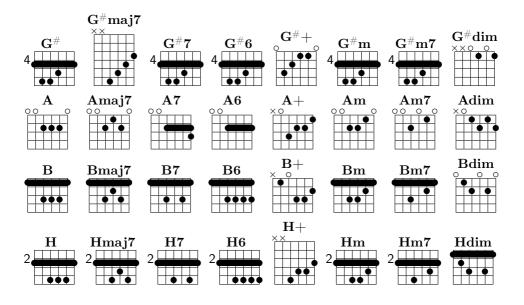
 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Em} & \mathbf{G} & \mathbf{Am} & \mathbf{Em} \\ \mathrm{J\acute{a}} & \mathrm{vid\acute{e}l\ divok\acute{e}\ kon\check{e},\ b\check{e}\check{z}eli\ soumrakem.} \end{array}$ Em Já viděl divoké koně, běželi soumrakem. $\operatorname{\mathbf{Em}}_{\operatorname{voněl}} \mathbf{D}^{\#} \mathbf{dim} \quad \operatorname{\mathbf{C}}_{\operatorname{tabákem}}.$ $egin{array}{lll} \mathbf{Am} & \mathbf{Em} & \mathbf{Am} & \mathbf{Em} & \mathbf{D}^\# \mathbf{d} \\ \mathrm{Vzduch} & \mathrm{težk\acute{y}} & \mathrm{byl} & \mathrm{a \ divne} & \mathrm{vonel} \end{array}$ Am Em Am Em H7 Em Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem. Em G Am Em Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor. Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor. $\mathbf{Am} \qquad \quad \mathbf{Em} \ \ \mathbf{D}^{\#}\mathbf{m}$ za obzor. Am Em Am Em H7 Em Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor. Em H7 Em $\begin{array}{cccc} \mathbf{Em} & \mathbf{G} & \mathbf{Am} & \mathbf{Em} \\ \mathbf{Snad} \text{ vesmír nad vesmírem, snad lístek} & \mathbf{na} \text{ věčnost.} \end{array}$ $\begin{array}{cccc} \mathbf{Em} & \mathbf{G} & \mathbf{Am} & \mathbf{Em} \\ \mathrm{Snad} \ \mathrm{vesm\'{i}r} \ \mathrm{nad} \ \mathrm{vesm\'{i}rem}, \ \mathrm{snad} \ \mathrm{l\'{i}stek} & \mathrm{na} \ \mathrm{v\'{e}\check{c}nost}. \end{array}$ $\begin{array}{ccccc} \mathbf{Am} & \mathbf{Em} & \mathbf{Am} & \mathbf{Em} \\ \mathrm{Naše} & \mathrm{touho} & \mathrm{ješt\check{e}} & \mathrm{neum\acute{i}rej,} \; \text{-} \end{array}$ \mathbf{Am} \mathbf{Em} $\mathbf{D}^{\#}\mathbf{m}$ sil máme dost. **Am Em** Am Em H7 Em Naše touho ještě neumírej, sil máme dost. $\stackrel{\hbox{\bf Em}}{{
m V}}$ nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera. Em V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera. Am Em Am Em D#m Milo-vání je divoká píseň Am Em Am Em H7 Em Milo-vání je divoká píseň večera. G Am Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku. **Em** Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku. $\mathbf{Em}\ \mathbf{D}^{\#}\mathbf{m}$

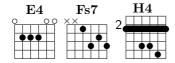
 $\ensuremath{\mathbf{Em}}$ Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat. $\ensuremath{\mathbf{Em}}$ Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat. to bych rád. $^{\mathbf{C}}$ **Em** Já viděl divoké koně.

Přehled akordů

Kytara

Tento zpěvník by nikdy nevznikl bez poznámek a připomínek spousty kamarádů. Tímto jim všem patří velký dík.